

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

VI. évfolyam, 3. (23.) szám 2022. szeptember

Lapunk tartalmából

ÁTE érzés	3
Professzori kinevezések	4
Rákkutatási együttműködés	4
Az ÁTE csatlakozott a Család- barát Egyetemek köréhez	4

fotó: Herczeg Dóra

Az első anatómia előadás	5
Új rekordon a felvételi ponthatár	5

Gólyatábor 2024, Kápolnásnyék VI. Dolgozói-Hallgatói Piknik és Ökörsütés	10 12
Dr. Haraszti Jánosné Dr. Bárdos Anna Mária emlékére	20
Előrelépés a Sanghaj rangsoron	21

Bendik Bernadett:
"Csoportban szeretek dolgozni"
14

Bamácz Franciska:
"Az egyetem légköre
a biztonságot sugározza"
17

Állatvédelem, gyermekkortól	21
Búcsú Dr. Lami Gyula professzor úrtól	22
Állatvédelmi együttműködés a BRFK-val	23

Éremeső a tatai sportnapon 23

Diagnosztikai Nyári Egyetem Top 20-ban	24
az ÁTE ChromatAir projektje	25
VII. Állatorvosi Vándortúra	26
A fontos döntésekhez idő kell	28
Great decisions take time	30
English summary	32

A 36. oldal fotóit
Gyárfás Zsuzsa készítette

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótonyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Pátria Nyomda Zrt. **Orgován Katalin** vezérigazgató. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu. Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-ujzag/webhelyen> is olvashatók.

ÁTE érzés

Az egyetem tanévnyitó ünnepségének hagyományainkat, összetartozásunkat kifejező pillanatai mindig mélyen megérintenek. Az aulához vezető folyosón szerezhetik be az elsősök az állatorvos-hallgatói köpenyt. Ezen a pár négyzetméteren ölt testet számomra az elsősök beöltözésének allegóriája. Az egyetem logójával díszített fehér öltözet a felsősök tapasztalatai szerint kitart a tanulmányok végéig.

Az aula egyik felén az életkoruknál fogva megszolgált jubileumi diplomák átvételére érkező 50-60-65-70 éves végzett állatorvosok és hozzátartozóik gyülekeznek. Beszélgetnek, felidézik közös élményeiket, amiket a doktori köpeny alatt két emberöltő alatt átéltek. Az ünnepség legmeghatóbb percei közé tartozik a „színes diplomák” átadása, amely mindig megelőzi az elsősök eskütételét.

Az idén egy új kategóriával bővül a jubileumi oklevelek sora. Ez a szakállatorvosi aranyoklevél. A legelsőt Dr. Nóta József főállatorvos veszi kézbe, néhány perccel azután, hogy átadják neki a vasdipломát. A következő években egyre hosszabb lesz majd a szakállatorvosi aranydiplomások sora, de az idei első átadás egy különleges folytonosságot is szimbolizál. Dr. Lami Gyula professor emeritus, a szakállatorvosképzés egyik elindítója egy évvel ezelőtt még gyémántdiplomában részesült. Ebben a számunkban sajnos búcsúzunk tőle. A jövőben már nem egyedül arra emlékezünk a tanévnyitókon, hogy 2016-ban ő tűzte fel az új

egyetemi zászlóra a régi zászlóról megmaradt szalagot, hanem arra is, hogy Dr. Kovács Ferenc egykori rektorral közösen kezdeményezte az azóta egyre több területen elindított szakirányú továbbképzést.

„Minden út körbe fut”, ahogy a Republik rockegyüttes éneklé. Körbe futnak a percek, az órák, a napok, a hónapok, az évek, körbe jár a Hold és a Föld. Hosszasan folytathatnánk a sort. A négy évszakban megjelenő folyóiratunk borítói is ezt a körforgást tükrözik. Ebbe a sorba illeszkedik az is, hogy a tanévnyitókon Bánk áriája hangzik el, mert legalább egyszer hallaniuk kell az első évfolyamosoknak is. (55-60 év múlva azután újra felcsendülhet nekik is.)

Eddigi soraim azonban nem azt jelentik, hogy egy merev rendszerben telnek az egyetemi évek az István utcában. Tavasszal a Hallgatói Koncert, az Equus Napok, ősszel az Ökorsütés és a Marek Napok is az egyetemi ünnepek sorát gazdagítják.

Az egyetemi élet kereteiből és tartalmából alakul ki az az ÁTE-ézés, amit **Barnácz Franciska** negyedéves hallgatónk a lapunknak adott interjúban így fogalmaz meg: „Nekem erről az ézésről elsőként a biztonság jut eszembe. Az egyetemi légkör ezt sugározza.” Ez a biztonság olyan erő, aminek a megőrzésére mindig törekednünk kell.

Balázs Gusztáv

2022 III.

A szerző felvételei

3

Az Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

Fotó: Sándor-palota

Professzori kinevezések

Novák Katalin köztársasági elnök szeptember 1-jével egyetemi tanárnak nevezte ki az Állatorvos-tudományi Egyetem munkatársai közül **Dr. Rácz Bencét** (Anatómia és Szövet-tan Tanszék), **dr. Mándoki Mírát** (Patológiai Tanszék) és **Dr. Ózsvári Lászlót** (Törvényszéki Állatorvostani és Gazdaságtudományi Tanszék).

Rákkutatási együttműködés

Fotó: Herczeg Dóra

Daganatos megbetegedések kezelésére fejlesztett magyar immunterápiás eljárás tökéletesítéséről és lehetséges állatgyógyászati alkalmazásáról írt alá együttműködési megállapodást **Dr. Sótornyai Péter**, az Állatorvostudományi Egyetem rektora és **Horváth László**, a Rákvakcina BVM Kft. képviselője. Egyetemünk adja a 2025-ig szóló kutatási projekt komplex laboratóriumi infrastruktúráját. A finanszírozási háttérrel a hazai vállalatok tőkefinanszírozásában élen járó Széchenyi Alapok biztosítja.

Az ÁTE csatlakozott a Családbarát Egyetemek köréhez

Szeptember 15-én rendezték meg a „Családok, párkapcsolatok jelene és jövője” című konferenciát, melynek keretében az Állatorvostudományi Egyetem csatlakozott a Családbarát Egyetemek köréhez.

Az MTA-n tartott esemény szervezője a Három Királyfi, Három Királynány Mozgalom, mely 2009-ben jött létre az azal a céllal, hogy a kívánt gyermekek megszülessenek, illetve, hogy a fiatalok és a családok megfelelő társadalmi támogatást kapjanak a párkapcsolatokkal, a családalapítással, gyermekneveléssel összefüggő kérdésekben és problémákban. A résztvevőket **Vitályos Eszter**, a Kulturális és Innovációs Minisztérium miniszterhelyettese köszöntötte, előadást tartott **Dr. Bagdy Emőke** klinikai szakpszichológus, professor emerita.

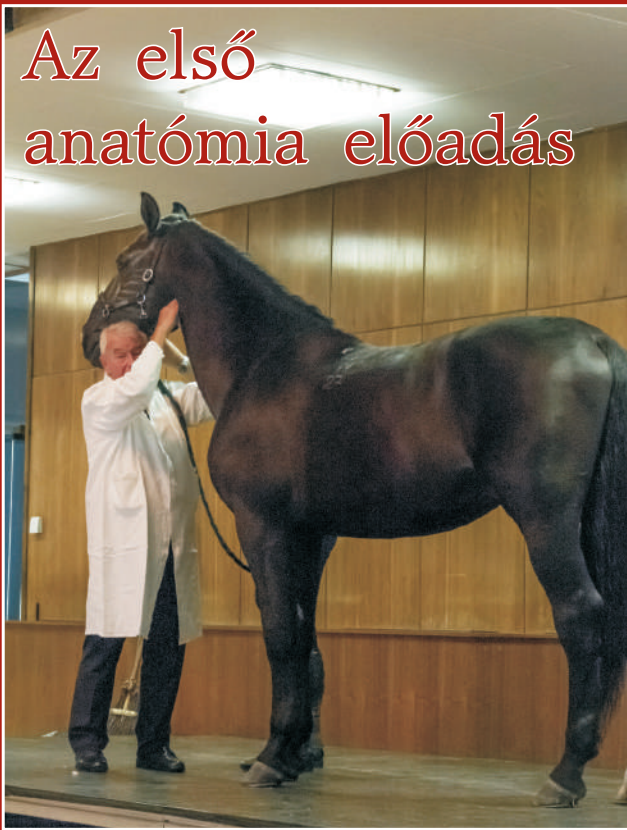
Fotó: Herczeg Dóra

– Sajátos helyzetben vagyunk, mivel egyetemünk családi-as jellegű. A hallgatók nálunk nem csak kódszámok, hanem ismerjük a mögöttük álló embert is – mondta el **Dr. Sótornyai Péter** rektor az újonnan csatlakozó egyetemeknek szervezett kerekasztal-beszélgetésen. – Sok fiatal nem talál párt magának, éppen ezért elsősorban az egymással való megismerkedés lehetőségét kell megteremteni. Családbarát egyetemenként számos módon nyújtunk lehetőséget a gyermekek vállaló hallgatóinknak tanulmányaik zavartalan folytatására, például egyéni tanrenddel. A gyermeket nevelő munkatársainkat is segítjük.

Skrabski Fruzsina, a szervezet vezetője szerint minden olyan munkahely, amely vállalja, hogy családbaráttaá válik, több ezer embert nyer meg az alapítvány céljainak.

MINISZTERI KITÜNTETÉSEK. **Dr. Rátky József** professzort, a Szülészeti Tanszék és Haszonállat Gyógyászati Klinika vezetőjét Nagyváthy János Díjjal, **Dr. Süth Miklós** rektori főtanácsadót, a Digitális Élelmiszerlánc Oktatási, Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Intézet igazgatóját Tolnay Sándor Díjjal tüntette ki **Dr. Nagy István** agrárminiszter.

Az első anatómia előadás

Herczeg Dóra képriportja

Tizenegy félév – néhány sorban

"Mindent meg kell tanulni, különben honnan tudná az ember? Majd meglátják ezt egy hét múlva, amikor magukra öntünk egy telefonkönyvet, amit meg kell tanulni. Ne mondja senki azt, hogy minek megtanulni, mert elég letölteni az internetről... Hát nem elég!

Vannak, akik azt mondják, nem kell beletömni a fejbe a sok alapismeretet, mert nem marad hely a gondolkodásra. Ez nem igaz. Előbb bele kell tenni azt, amivel gondolkodni és szintetizálni lehet.

Elég jól ki lett találva az állatorvos képzés. Az anatómiával kezdjük, ami az orvosi gondolkodás alapja, majd az élet-tannal, a biokémiával, a sejtek, szövetek, szervek felépítésével, működésével folytatjuk. A kóros működést a patológia mutatja be. Az így elsajátított ismeretekhez kapcsolódik a gyógyszer-tan, az állattenyésztés-tan, majd mindezekre ráépülnek a klinikumok, a belgyógyászat, a sebészet, a szülészet, a szemészet és a legvégén az, ami miatt létrejött az állatorvoslás, a járványtan, mert a járványok okozták a lehető legnagyobb gondokat, mint ahogyan átértük azt a Covid járvány alatt."

(részlet Dr. Sótonyi Péter rektor
gólyatáborban elhangzott előadásából)

Megnyílt az Állatorvostudományi Egyetem 236. tanéve

Új rekordon a felvételi ponthatár

Dr. Sótónyi Péter: Az Egyetemünkhöz tartozás olyan biztonságot jelentő igazodási pont az életben, amit semmi más nem pótolhat

A szerző felvételei

Soha nem volt olyan magas az állatorvosképzésre felvett száma, mint idén, hangsúlyozta szeptember 9-én, az Állatorvostudományi Egyetem 236. tanévének megnyitóján Dr. Sótónyi Péter rektor. Lyon és Bécs után a világ harmadik állatorvosképző intézményeként Pesten indult el az állatorvosok oktatása, emelte ki az eseményt köszöntő Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter. Az aulaiban zajlott ünnepségen az egyetem díszdoktorává avatták Dr. Belák Sándor professzort, az MTA külső tagját.

BALÁZS GUSZTÁV

A magyar nyelvű állatorvosképzésre hatszoros túljelentkezés mellett 160 hallgató jutott be és 260 újonnan felvett hallgató kezdi meg tanulmányait a világ 62 országából az angol és a német nyelvű képzésben, mondta tanévnyitói beszédének kezdetén az egyetem vezetője. **Dr. Sótónyi Péter** hozzátette: az állami ösztöndíjas képzés ponthatára idén minden eddigig meghaladva 441, a felvett hallgatók átlagpontoszáma 458 pont lett.

– Soha el nem múlt örömünk – hangsúlyozta az ÁTE rektora –, hogy 2016. július 1-től újra visszanyertük önállóságunkat, amely lehetővé tette,

hogy már az elsők között a modellváltó egyetemek közé kerüljünk és a Marek József Alapítvány fenntartásában működünk tovább. Az egyetem sikeres modellváltó intézményként a 2021/22-es tanévtől meghirdette a Marek József ösztöndíjat a használat-állat-gyógyászattal és az élelmiszerlánc-biztonsággal foglalkozni kívánó állatorvosok számának jelentős bő-

vítése érdekében. Az ösztöndíj forrását az Alapítvány biztosítja. Ebben a tanévben már 30 hallgató kezdi meg tanulmányait az ösztöndíj rendszerben. Ezt a számot jövőre 45 főre tervezzük emelni. E példát követve egyre több olyan vállalkozás jelentkezik, amely a forrásokat bővítve teszi lehetővé további hallgatók képzését önköltséges keretek között.

A tanévnyitói ünnepség tradíció. Forgatókönyve állandó és változó elemeket tartalmaz. Elmaradhatatlan a hallgatók eskütétele és a rektori tanévnyitói beszéd is, ami persze minden alkalommal tartalmaz új gondolatokat és olyan megállapításokat, amiket évről évre el kell mondani, hiszen minden szeptemberben új a hallgatószám. Az ünnepi beszédbe mostanában a diákok is bekapcsolódnak egy mondat erejéig, amit a gólyatáborban tanulnak meg a szenioroktól, akik már többször hallották azt az egyetem vezetőjétől.

– Az Állatorvostudományi Egyetem, az ország egyetlen állatorvosképző intézménye méltán vívott ki magának rangot és elismerést világszerte. Diplománkat a világ minden táján elfogadják, végzett állatorvosainkat örömmel alkalmaznak. Egyetemünk vonzerejét bizonyítja, hogy mind nagyobb számmal jelentkeznek külföldi hallgatók, mert tudják, hogy nálunk értéket kapnak. Az állatorvosi diploma magas színvonalat képvisel, intézményünk a legnehezebb egyetemek közé tartozik, alapította meg idén is Dr. Sótónyi Péter. A „hallgatók kara” ekkor kapcsolódott be a beszédbe: – *Képzésünkre mindnyájan büszkék lehetünk, amely nem az igazi munka és teljesítmények nélkül kiadott bizonyítványok csalóka világát tartja fontosnak.*

– Igen, mi mindig törekedtünk, hogy az érték legyen az érték-mérő. Itt a sikerért, a tudásért mindig meg kellett dolgozni, de ez adja meg igazán az örömet is – vette vissza a szót a rektor.

Ünnepi beszédében arra is felhívta a figyelmet Dr. Sótanyi Péter, hogy amikor egymást követik a sokszor váratlan és nehéz idők, az erkölcsi tartásnak kell meghatározni az életünket. Az ember elé tornyosuló akadályok legyőzéséhez hit, erő, munka és kitartás szükséges.

– Nekünk igazán van mit folytatnunk, elődeink meglapozták jelenünket és jövőnket. Információ túltengéses világunkban az orrunknál fogva vezetnek bennünket, ha hagyjuk. Az egyes felületek megfelelő szervírozással szinte bármit képesek elhíttetni velünk. Nemcsak nézni, de látni kell! És hogy látni tudjunk, ahhoz az alapokat, a tényeket az egyetem adja meg. Éppen ezért felhívom a figyelmüket az alapos és széleskörű tájékozódás fontosságára.

Mai összekuszálódott életünkben nem foglalkozhatunk csak magunkkal, ne csak az egyéni boldogulás lebegjen szemünk előtt, mert mi állatorvosok csak a munkánkban, a hivatásunkban találjuk meg az igazi örömet és értéket, de ezt csak úgy érhetjük el, ha közben közösségünk érdekeit is képviseljük.

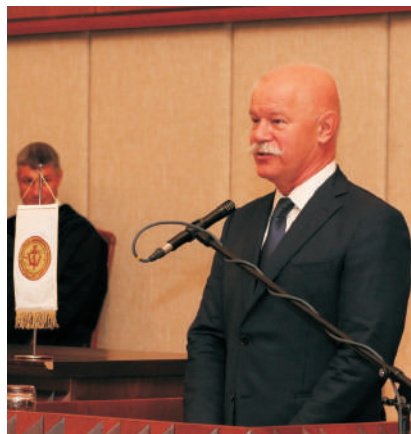
Egyéni érdekeink nem szoríthatják ki a tágabb közösségért vállalt cselekvést. Az összetartozás, az egymásért végzett szolgálat olyan tulajdonságok, amelyek meghatározói emberi létünknek, és a közösségek hosszú távú megmaradásának is zálogai.

Most, amikor sokaknak bizonytalan az elképzelésük a jövőjükéről, nem tudják, mit akarnak és hová tartanak, nekünk itt az Alma Materben annál inkább szükségünk van identitásunk megőrzésére. Egyetemünkön annyi nemzet diákjai tanulnak és segítik egymást, de büszkén vállalják nemzeti hovatartozásukat; mi a magyarságunkat, a 62 nemzet minden diákja a magáét. Milyen jól érződik ez az International Day alkalmával, amikor a saját ételét, italát teljes szívből kínálják egymásnak a legnagyobb barátságban.

Az Egyetemünkhöz tartozás olyan biztonságot jelentő igazodási pont az életben, amit semmi más nem pótolhat. Mi sem bizonyítja ezt szebben,

mint a most jubileumi diplomájukat meghatottan átvevő kollégáink. Akik ezt az ernyőként magasodva védő erős köteléket meglazítják, bünt követnek el, visszafordíthatatlan folyamatot indítanak el, amelynek nem szabad engednünk. Tudatosan kell a hagyományaink őrzésének és továbbadásának folytonosságát megtartanunk. Ezért is okozott kimondhatatlan örömet és meghatottságot a HÖK elnök asszonyától érkezett gólyatábori felkérőlevél, amelyben ezt írja:

„... hiszen szeretnénk a gólyáknak mindent átadni, ami nekünk az ÁTE érzést jelenti. Szeretnénk, ha átéreznék ennek a különleges családnak a fontosságát, hogy megértsék, mennyire fontosak lesznek ők egymásnak a következő öt és fél évben, valamint szeretnénk nekik magát az egyetemet is minél hitelesebben bemutatni.”

A tanévnyitó **Csák János (képünkön)** kulturáért és innovációért felelős miniszter köszöntőjével folytatódott.

A kultúrának és a tudásnak valójában akkor van értéke, ha a közösséget szolgálja, állapította meg a politikus. A tárcavezető arról is beszélt, hogy a kormány a tudás megszerzésének érdekében a modellváltás után újabb lépést tesz az egyetemi autonómia megerősítésére. A felvételi eljárás megújításával nagyobb szabadságot adnak az egyetemi hallgatók kiválasztásában, a képzések megformálásában, ideértve a nyelvi képzéseket is.

A miniszter úgy fogalmazott, hogy a magyarok csodálatos örökséget kap-

tak elődeiktől. Szent István iskolákat alapított, Nagy Lajosnak köszönhető az első egyetem. A magyar oktatási rendszert alakító államférfiak, mint Hunyadi Mátyás, Vitéz János, Bethlen Gábor és Klebelsberg Kunó nemcsak a saját koruk rendezésén törték a fejüket, hanem azon is, hogy mi ma itt lehessünk. A magyar kormány tisztában van ezzel a felelősséggel, amit az is jelez, hogy idén a bruttó hazai össztermék két százalékát fordítja a magyar felsőoktatás működésére, infrastruktúrájának fejlesztésére. Még soha nem költöttek annyit az egyetemi oktatásra, tette hozzá, mint most.

Minden egyetem életében kiemelkedő jelentőségű esemény a tiszteletbeli "Honoris Causa" doktori cím átadása. E címmel a Szenátus **Dr. Belák Sándor** (képünkön) professzor munkáját ismerte el. A kitüntetett laudációját **Dr. Fodor László** professzor ismertette.

Belák Sándort 1969-ben avatták doktorrá az Egyetemen, majd egyetemi adjunktusként és tudományos főmunkatársként a Járványtani Tanszéken végzett oktató- és kutatómunkát. 1985-től Uppsalában dolgozott, ahol a Nemzeti Állategészségügyi Intézet és a Svéd Agrártudományi Egyetem Egyesített Virologiai Kutató Divízióját vezette. A kandidátusi értekezését 1978-ban, az MTA doktora értekezését 1994-ben védte meg. Az MTA 2007-ben külső tagjának választotta meg.

Belák Sándor kutatásai az állatorvosi virológia széles területét fogták át. A nukleinsav-szekvenálás, összehasonlító genomanalízis, majd a molekuláris járványtan módszereit fejlesztették és alkalmazták számos, vírus okozta, vagy komplex kóroktanú megbetegedés vizsgálata és a hatékonyabb véde-

kezés érdekében. Több fertőző betegség egyidejű kórhatározásához multiplex PCR rendszereket dolgoztak ki, és alkalmazták az új generációs genom-szekvenálást. Bioinformatikai analitikai módszerek segítségével számos kórokozó genomszerkezetét tárták fel. A virológiai metagenomika alkalmazásával és fejlesztésével egy sor, eddig ismeretlen, új kórokozót mutattak ki különféle állatfajokban.

Belák Sándor mindvégig aktív és eredményes kapcsolatot tartott fenn a hazai kutatókkal. Kutatási munkájának eredményeit 12 könyvrészletben, három egyetemi jegyzetben és több mint 300 tudományos közleményben foglalta össze. Témavezetőként 24 PhD hallgató kutatását irányította.

Belák Sándor munkáját több kiténtéssel ismerték el, amelyek közül kiemelkedik a Svéd Királyi Akadémia Aranyérme.

A tanévnyitók hagyománya a jubileumi diplomák átadása. Az 1952-ben végzettek rubin-, az 1957-ben végzettek vas-, az 1962-ben végzettek gyémánt-, az 1972-ben végzettek aranyoklevelet vehettek át. A szakállatorvos képzésben először adtak át aranydiplomát a már 50 éve sertés- és baromfi-szakállatorvosok részére.

A jubilálók nevében **Dr. Kassai Tibor** (képünkön) professor emeritus, rubin-diplomás állatorvos köszöntötte a tanévnyitó ünnepség résztvevőit.

– Megilletődötten vártuk a percet, amikor Egyetemünk rektorától átvehettük az életkorunknál fogva kiérdemelt jubileumi diplománkat. Ez az ünnepi aktus megerősíti bennünk az

Alma Materhez való tartozásunk érzését, és emlékeztet bennünket a régi idők történéseire.

Az én évfolyamom hetven évvel ezelőtt, 1952-ben lett állatorvosdoktor. Az állatorvosi praxist választó évfolyamtársaim olyan helyzetben kezdtek meg munkájukat, amikor szembesültek az akkoriban szerveződő mezőgazdasági nagyüzemek állattartásának súlyos problémáival. Ha visszatekintünk szakmai pályafutásunk történetére, elmondhatjuk, hogy a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok megszűlő után néhány olyan évtized következett, amikor Magyarországon jó volt állatorvosnak lenni. A vidéki lakosság körében általános volt a kedv a haszonállattartásra, nagy volt a magyar állattenyésztés árutermelő potenciálja, nagy volt az igény az állatorvosok munkájára, és nagy volt az állatorvosi szakma társadalmi presztízse. Kádár Tibor országos főállatorvos nevéhez kapcsolódóan a magyar állategészségügynek létrejött egy önálló, akcióképes szervezeti felépítése, amely képessé tette a szolgálatot az élelmiszerellenőrzés, a járványvédelem, a gümőkór- és a brucella-mentesítés feladatainak az ellátására, valamint a száj- és körömfájás járványok elfojtására is. A magyar állattenyésztés sikereire akkoriban a világ is felfigyelt. Legyünk arra büszkék, hogy ezeknek

Dr. Nóta József vasdiplomás főállatorvos és aranydiplomás baromfi-egészségügyi szakállatorvos

a sikereknek az elérésében fontos szerepe volt a ma jubileumi diplomájukat átvett állatorvos generációk tagjai fáradtságos, kitaró és magas színvonalú munkájának.

Az 1970-es években jelentős fejlődés történt Egyetemünk életében is. Én olyan öreg vagyok, hogy emlékszem arra az 1969. szeptemberi napra, amikor megtörtént az alapkövetétel a tervbe vett nagyberuházáshoz. E beruházás keretében jött létre a cam-

pusunk Bethlen Gábor utcai oldalánál a négy, egyenként háromemeletes egységből álló épületsor, az aula, a tornacsarnok, az étterem, a központi javítóműhely, majd később Egyetemünk Mogyoródi úti kollégiuma. Mindez olyan időben valósult meg, amikor európai támogatásra még csak nem is gondolhattunk.

És most szeretett Alma Materünk egy még sokkal jelentősebb nagyberuházás küszöbéhez érkezett. Szerencsénkre, 2012-től intézményünknek olyan vezetése van, amely nemcsak bátorodik nagyot álmodni, hanem meg is szerezte az ugrásszerű fejlődéshez szükséges politikai akaratot és anyagi forrásokat. Szeretném, de nem tudom, hogy megérem-e még ezeknek a terveknek a megvalósulását.

Jubiláns kolleganőim és kollégáim nevében azt kívánom, hogy Egyetemünk vezetőségének, tanári karának, minden munkatársának és a hallgatóknak legyen türelme átvészelni a nagyszabású építkezés több éves, gondterhes időszakát! Kívánom azt is, hogy a grandiózus beruházás eredménye feleljen meg bizakodó várakozásunknak!

Az ünnepség az elsők esküjével és beiktatásával folytatódott, majd az állatorvosi tudományok doktorait avatták, habilitációs okleveleket adtak át.

Dr. Farkas Róbert és Dr. Vörös Károly professor emeritusok

A Szenátus professor emeritus címet adományozott **Dr. Farkas Róbert** pro-

Az elsők hallgatók eskütétele

fesszornak, a Parazitológia és Állattan Tanszék korábbi vezetőjének és **Dr. Vörös Károly** professzornak a Belgyógyászati Tanszék és Klinika, valamint a Doktori Iskola korábbi vezetőjének.

A Szenátus a „Pro Universitate Mecenatúra” kitüntetést adományozta **Dr. Perényi János** állatorvosnak történeti jelentőségű fotóarchívuma az Egyetem részére való felajánlásáért.

A Szenátus rektori kitüntetésben részesítette **Balázs Istvánnét**.

Visszatérő eseménye volt a tanévnyi-

tónak a Jó tanuló, jó sportoló Ösztöndíj (**Kovács Dóra**), a Royal Canin hallgatói ösztöndíjak (**Mihályi Vivien, Baranyi Kata, Kiss Daniella Panna, Varga Tekla**), a nemzeti felsőoktatási ösztöndíj (**Balkó Eszter Fruzsina, Benedek Borbála, Horváth Evelin, Kelemen Atilla Botond, Komlósi Janka, Turi Orsolya**), valamint a Dr. Hajdu Gusztáv Alapítvány ösztöndíjának (**Balkó Eszter Fruzsina, Mészáros Katalin Anna, Szalai Luca, Szemerits Dóra, Fodor Bálint**) átadása.

GÓLYATÁBOR 2022, Kápolnásnyék

Feledhetetlen napokat töltöttek együtt az Egyetem gólyái és a felsőbb évesek a kápolnásnyéki gólyatáborban, szeptember elején. Ezen belül is magával ragadó volt – mindkét félnek – az első tanár-diák találkozás, aminek a középpontjában ezúttal is a rektori fórum volt. Dr. Sótónyi Péter javaslatait, tanácsait a következő években minden bizonnyal sokszor jutnak majd a hallgatók eszébe, a tudás megszerzésének olykor göröngyös, de reméljük, minél többször örömet szerző útján.

Balázs Gusztáv felvételei

VI. Dolgozói-Hallgatói Piknik és Ökösütés

Ünnepeljük a belátható idők határáig Egyetemünk 2016-ben elnyert újbóli önállóságát!

A Dolgozói-Hallgatói Piknik és Ökørsütés jó úton halad a hagyománnyá váláshoz, hiszen szeptember 14-én hatodszor álltak sorba az egyetemi polgárok a finom falatokért, amit ki-ki ízlése szerint borral vagy sörrel kísérve fogyasztott el.

Balázs Gusztáv, Bartha Tibor és Horváth Anikó/Fényfotó felvételei

Stratégiában, és hosszú távon gondolkodik Egyetemünk új gazdasági főigazgatója, aki a legfontosabb értéknek a gazdálkodásban a stabilitást és a kiszámíthatóságot tartja. Bendik Bernadett a lapunknak adott interjúban elmondta, intézményünk vezetése arra törekszik, hogy ne csak a következő hat évben legyen sziklaszilárd a működésünk, hanem a következő húsz évben is. Bizik benne, hogy a magas infláció és a várható gazdasági recesszió ellenére is az egyetem képes lesz biztonságot nyújtani munkavállalóinak. De hogy ez így is legyen, összefogásra, odafigyelésre van szükség, akár olyan apróságokban is, hogy lekapcsoljuk a villanyt, amikor nincs rá szükség. Mert sokszor ezeken az „apróságok”-on múlnak a nagy dolgok...

Beszélgetés Bendik Bernadett gazdasági főigazgatóval

„Csapatban szeretek dolgozni”

BALÁZS GUSZTÁV

– *Az idei őszön mindenkit közvetlenül érintenek a kedvezőtlen gazdasági változások. Nyilván erről is szeretnék Önnel beszélgetni, de portrérovatunk hagyományaihoz ragaszkodva először mégis azt kérdezem, hogy miért választotta a közgazdász pályát?*

– Gyerekkoromban tanár szerettem volna lenni. Apukám viszont jól ismert és azt mondta, nem nekem való, képességeim alapján közgazdászként sikeresebb jövőt jósolt nekem. Szót fogadtam.

– *Vajon mi kell ahhoz, hogy valaki jó közgazdász legyen?*

– Szerintem a közgazdaságtan nem más, mint józan paraszti ész. Alapvetően logika kell hozzá. Kétféle közgazdászt ismerek. Az egyik végrehajtó, a másik stratégiai irányultságú. Én az utóbbiakhoz sorolom magam. Gyorsan átlátom az összefüggéseket és általában ráérek a helyes irányra.

– *Mikor derült ki a stratégiai vénája?*

– A pályám már az elején nagyon szerencsésen indult, első munkahelyemen az AB Aegon adminisztrációs vezérigazgató-helyettesének közvetlen munkatársaként dolgozhattam. Sokat tanultam tőle a stratégiaalkotásról, menedzsmentről, amibe csak lehetett bevont, tanított. Ezért is volt nehéz váltanom, de a szakmai fejlődéséhez szükséges volt váltanom és csatlakoznom az Ernst&Young csapatához. Ott csupa fiatal ambiciózus kollé-

"Szerintem a közgazdaságtan nem más, mint józan paraszti ész. Alapvetően logika kell hozzá."

gával dolgozhattam együtt. Naponta 12-14 órában rendkívül sok tudást szereztünk a gazdaság minden területéről. Egyik héten taposóakna gyárat értékeltem, a következő héten már a Paksi Atomerőmű üzleti tervének készítésében vettem részt. Szerintem a pénzügyi alapokat, a számvitelt, a kalkulációt meg kell tanulni az iskolapad-

ban, de a többit, a szemléletet, a rendszerekben való gondolkodást a gyakorlat, az élet teszi hozzá, melynek kialakításához rendkívül sok tapasztalatot adott az E&Y. Kisvállalatoktól nagyvállalatokig mindenhol dolgoztunk, kétheti, havi váltásban. Öt év alatt így nagyon sok gyakorlati, hasznosítható tudást szereztem. Egészen más tanulói iskola volt ez, mint a szokványos közgazdász pálya, amikor valaki egy cégen belül halad a ranglétrán. Egyébként sem vagyok pozíciófüggő, nekem sokkal fontosabb a feladat. Ugyanakkor hűséges típus vagyok, az E&Y után visszahívott a volt főnököm egy közműcégebe, hogy kö-

zösen újítsuk meg azt. Ez is hatalmas kihívás volt számomra, sokat tanultam és sok sikeres évet tudunk zárni közösen a kollégáimmal. Fontos számomra, hogy addig maradjak egy munkahelyen, amíg hozzá tudok adni valamit a tudásommal, tapasztalatommal a szervezet fejlődéséhez.

– *Hogy sikerült bekapcsolódnia egy olyan intézmény életébe, ahol majdnem minden döntéshozó állatorvos?*

– Az első negyedévben talán nem sokan gondolták azt, hogy tartósan nő vezetni majd az Egyetem gazdálkodását. Új terület volt ez a számomra, de szeretek tanulni és a hatékony működésre törekszem. Ehhez tartozik a megszokottnál talán direk- tebb, szókimondóbb kommunikáció is. Szeretem néven nevezni a dolgokat, mert gyorsítja a döntési folyamatokat. Nekem egy főnököm van, az Egyetem rektora, aki

kiváló stratégia. Az ő irányítása alatt dolgozom. Bár más szakmákat művelünk, de azonosan és távlatosan gondolkodunk, ezért szerintem harmonikusan együtt tudunk működni. Munkatársaimmal az a feladatunk, hogy támogassuk, stabil hátteret biztosítsunk az oktatásnak, a kutatásnak, a klinikai munkának az adott

terület igényeinek megfelelően. Erre figyelemmel igyekszünk egyszerűsíteni, logikusabbá tenni a döntési folyamatokat is, persze szem előtt tartva a jogszabályok adta kereteket. Sokszor elmondom, hogy a gazdasági terület támogató terület, akkor működünk jól, ha keveset látnak a munkánkból, keveset hallanak rólunk. Ez egyébként az én személyiségemhez rendkívül passzol.

Másik feladatunk, hogy Rektor úr döntéseit előkészítő dokumentumokkal segítsük. Ez kizárólag abból áll, hogy egy döntés lehetséges üzleti, gazdasági hatásait bemutatjuk. A végleges döntést mindig a Rektor úr hozza meg figyelembe véve kutatási, tudományos és a gazdasági szempontokat. A sikerért dolgozom, de ez nem egyéni, öncélú siker, hanem a közösség, az Egyetem egészének a sikerét jelenti számomra.

– **Az alapítványi fenntartás milyen változást jelent a gazdálkodásban?**

– Sokkal nagyobb önállóságot, nagyobb lehetőségeket kínál, ugyanakkor nagyobb felelősséget is jelent. 2021. január elsejétől vagyok itt, és az első évet nagyon sikeresnek értékelem. Rektor úrral az összegytemi célokat helyeztük az első helyre. Az Innovációs és Technológiai Minisztériummal tavaly megkötött hét éves finanszírozási megállapodás nagyobb lehetőségeket teremt az oktatás és a kutatás területén egyaránt. A tárgyalások eredményeként az ÁTE-ITM megállapodásban sikerült elérnünk azt is, hogy a magyar hallgatók után fajlagosan ugyanannyi állami támogatás érkezzon az Egyetemre, mint amennyi az angol és német nyelvű képzésben résztvevő diákok tandíja. Ilyen még soha nem volt! Ennek is köszönhető, hogy látványosan emelhetjük a béreket, olyan jóléti intézkedéseket tudtunk bevezetni, amelyeket más egyetemek nem tudtak ilyen mértékben megvalósítani. Ugyanakkor szigorú kontroll alatt tartottuk és tartjuk ma is a gazdálkodást, mert a stabil pénzügyi háttér teszi lehetővé a fejlesztéseket. Fontos, hogy mindig legyen kellő mennyiségű tartalék, hogy ne érhessenek meglepetések. Hogy

ennyire lényeges ez, azt éppen az idei év gazdasági folyamatai mutatták meg a legjobban. Az idei év nagy kihívásának bizonyult a rezsiöltségek drasztikus emelkedése. Régóta dolgozom gazdasági vezetőként, de olyat még nem tapasztaltam, hogy ötszörös-tízszeres emelkedéssel kell tervezni, ami nagyon jelentős teher az Egyetem számára. Hatvan százalékos emelkedés már volt, de olyan még nem, hogy 12-szeres szorzóval kell számolnunk.

Én mégis úgy gondolom, hogy ezt ki tudjuk gazdálkodni.

Ugyanakkor halunk olyan felsőoktatási intézményről, ahol erre nincs meg a fedezet. Nekünk jelenleg nincs ilyen problémánk.

Tavasszal, a Rektor úr tárgyalásainak eredményeként megkötöttük a kampuszfejlesztés első ütemének finanszírozási megállapodását. Megújulhatnak az akkreditációhoz is nagyon fontos, a Sebészeti Tanszéknek, az Egzotikusállat és Vadegészségügyi Tanszéknek, a Kémiai Tanszéknek és az Élettani és Biokémiai Tanszéknek otthont adó B és C épületek, illetve Üllőn is olyan beruházásokat indítottunk el, amelyekre már

régóta szükség volt. Felújítjuk és átalakítjuk az embrió-épületet, fejlesztjük a patológiát, szálláshelyeket alakítunk ki a külföldi hallgatók hetesi gyakorlatához. Majd a következő lépésben a lábasházak felújítását is tervezzük.

– **Milyen súlyt képvisel a gazdálkodás stabilitásában a nemzetközi hallgatók képzéséből származó bevétel?**

– Jelentőset, és itt nem csak az általuk fizetett tandíjra gondolok. Az Egyetemnek nemzetközi szinten jelentős presztízse van. De tudnunk kell azt is, hogy a nemzetközi verseny évről-évre erősödik. A gazdasági területnek az a feladata, hogy az oktatáshoz nyugat-európai szintű infrastruktúra álljon rendelkezésre. Ezen dolgozunk most.

– **Mi jellemzi a pályázati forrásainkat?**

– A stratégiai tervezés, a hosszú távú

"A gazdasági terület támogató terület, akkor működünk jól, ha keveset látnak a munkánkból, keveset hallanak rólunk"

gondolkodás az elsődleges a pályázatok esetében is. Minden elnyert forrás felhasználásával a hosszú távú fejlődést támogatjuk. Az Egyetem két jelentős forrást nyert az RRF pályázatok közül, a Nemzeti Laboratórium, amiben a Széchenyi István Egyetem és az Állatorvostudományi Kutató Intézet a partnerünk, illetve a digitális oktatás támogatását célzó fejlesztésre elnyert

támogatás. Ezen kívül a kollégák törekvéseinek eredményeként éves szinten 50-60 pályázat fut egyszerre. Ezek jelentik az Egyetem kutatásfejlesztési és innovációs tevékenységének alapját, illetve biztosítják az utánpótlásnevelés sikerét. És ez a szám folyamatosan nő. Ezen felül sikeresen fejlődik a vállalkozási tevékenységünk is. Egyre több piaci partner vonja be kutatásaiba az Egyetemet. Remélem, hogy a növekedéshez hozzájárul az érdekeltségi rendszer kiterjesztése a vállalkozási tevékenységekre, amellyel pénzügyileg is ösztönözni tudjuk az érintett kollégákat.

– Hogy érzi magát az Egyetem polgáraként?

– Általában minden munkahelyemen megtaláltam a helyem. Egy hely volt eddig, ahol nem tudtam azonosulni a szervezeti kultúrával és az értékrenddel, de ez nagyon gyorsan kiderült.

Összességében nagyon szeretek itt dolgozni, a jó feladatok ösztönöznek, lelkesítenek. Ilyenkor mondja a férjem, hogy a munkahely megnyert, mert otthon is a munkahelyi feladatok foglalkoztatnak. Az Egyetemet a második otthonomnak érzem. Ha megbeszéléseim vannak, általában én megyek azokhoz, akikkel találkoznom kell. S amíg a parkon átvágok, fel is frissülök. Megcsodálom a magnóliákat és szerencsésnek érzem magam. Azt remélem, hogy a közeljövőben az épületeink belülről is olyan vonzóvá válnak, mint a campus környezete, külső megjelenése. Mert az, ha az oktatók és kutatók olyan környezetben, olyan eszközökkel dolgozhatnak, amire szükségük van, nemcsak kellemesebbé, de hatékonyabbá, eredményesebbé is teszi a munkájukat. De azért is szívesen megyek én a tárgyalásokra, mert ilyenkor olyanokkal is találkozom, szót válthatok, akikkel a napi munka során egyébként ritkán. Az Egyetem egy valódi nagycsalád és én csapatban szeretek dolgozni, amelynek mindenki tagja. Éppen ezért mindenki véleménye, észrevétele fontos a számomra, mert a saját területét ő ismeri a legjobban. A hierarchia a döntésben fontos, de hogy az jó is

legyen, ahhoz kellene az őszinte észrevételek.

– Szeretném, ha bemutatná a családját is.

– Családommal Solymáron élünk, két gyermekünk van. A fiam 16, a lányom 13 éves, nyolcosztályos gimnáziumban tanulnak. Mindketten kamaszok, érzékenyek. Szülőként számomra az a fontos, hogy biztonságban érezhessék otthon magukat, megőrizték az önbizalmukat, önbecsülésüket. A lányom hozzám hasonló személyiség, a fiam viszont olyan, mint a férjem. Családi szabály, hogy a hétvégén egy délutánt és estét közösen töltünk családi körben.

– Vannak-e háziállataik?

– Kiskorom óta volt kutya a családban, volt, hogy 3 is egyszerre. Most kettő van. Egy német dog és egy havannai pincis. Természetesen cicánk is van. És van egy lovunk is, azaz a lányunknak van egy lova, akivel olyan szimbiózisban él, mint senki másal. Életformájává vált a lótarás. Én is nagyon szeretem a lovat, gyerekként lovagoltam is. Szívesen járok esténként a lovardába, de a kapcsolatom jelenleg a lóval inkább

csak a karámpucolásig terjed.

– Nagyon örülök, hogy sort keríthettünk erre a beszélgetésre, felvázolhattuk az Ön portréját. Ugy érzem, egy „vezetői összefoglalóval” még tartozunk az olvasóknak, Egyetemünk polgárainak.

– A mindennapi munkában a csapatmunkát tartom a legeredményesebbnek, a vezetésben fontos a harmonikus együttműködés. Viszont az alá- és

főlérendeltségi viszonyok átláthatósága és betartása a döntéshozatalban elengedhetetlenül fontos. A második „pont” a stabil gazdálkodás. Az egész ország nehéz helyzetben van és az Egyetem munkaadói szerepe felértékelődik. Ha stabil a gazdálkodásunk, akkor ezek a bizonytalanságok nem szivárognak át a munkahelyre, az Egyetemre, a kollégák biztonságban érezhetik itt magukat. Ez persze nemcsak a gazdasági területen dolgo-

A szerző felvételei

"Azt remélem, hogy a közeljövőben az épületeink belülről is olyan vonzóvá válnak, mint a campus környezete, külső megjelenése"

zókon múlik, hanem mindenkin. Összefogással, odafigyeléssel ehhez mindenki hozzáteheti a maga részét. Például azzal is akár, hogy lekapcsolja a villanyt, ha nincs rá szükség. Biztos vagyok abban, hogy az ilyen szemlélet hosszú távon meghozza a gyümölcsét és segíti azt, hogy ne csak a következő hat évben, hanem az azt következő húszban is biztonságos legyen a működésünk.

Gazdálkodó családból érkezett Egyetemünkre három nővér legfiatalabbja, a negyedéves állatorvostan-hallgató Barnácz Franciska. Jól ismeri szülőföldjét, Nyíradonyt és határát. Járatos a Guthi-erdőben, az Alföld legnagyobb egybefüggő erdőtümbjében. Gyarapodó állatorvosi ismereteit „rackanyájuk” tartásában is hasznosítja. Közösségi ember: gólyatáborok, Equus Napok, gólyabálok szervezésében is részt vesz. Diplomájának megszerzése után városában szeretne praktizálni, ahol a főutcán élők is tartanak haszonállatokat a portájukon.

Beszélgetés Barnácz Franciska hallgatóval

„Az egyetem léghőre a biztonságot sugározza”

BALÁZS GUSZTÁV

– Majdnem 300 kilométerről, a Nyírség pereméről érkeztem az Állatorvostudományi Egyetemre, ahonnan nem sok hír kel szárnyra. A település már a XII. században létezett, premontrei monostora volt, a tatárjárást követően elpusztult. Megmaradt viszont egy Árpád-kori téglából épült templom romja. A dámvadállományáról híres erdőben egy picike „falu” is rejtőzik, amit erdészek és vadászok laknak, ahová szívesen kirándulok. Az egyik vadászaházból kedvelt esküvői helyszín lett, ahol az idősebb nővérem örök hűségget esküdött.

– **Milyen régóta ismert a Barnáczok története?**

– Családfánkat az 1700-as évekig visszamenőleg sikerült kiderítenünk. Őseink Nagykállóból költöztek Nyíradonyba. Két familia is kialakult az idők során, a fekete Barnáczok és az én felmenőim, a szőke vagy szősi Barnáczok.

– **Akik közül a maiak gazdálkodnak.**

– A családunk mezőgazdasággal, azon belül szántóföldi növénytermesztéssel foglalkozik. A termelést édesapám irányítja, aki agrármérnök és növényvédő szakmérökként végzett Szarvason, majd Debrecenben.

Az édesanyám bölcsész, de a telep felépülése óta már a cégnél dolgozik.

– **Nem könnyű pótolni a növényvédőszer kínálatból kivont termékeket.**

– A növényvédőszer felhasználásával kapcsolatos jogszabályok egyre

„Anyai nagymamám udvarában, jószágok között döntöttem el, hogy állatorvos leszek”

A portrék a szerző felvételei

szigorúbbak, azonban édesapámnak nem okozhat nagy fejtörést, ugyanis ez is a szakmája része. Számára is fontos, hogy minél kevesebb növényvédőszer juttassunk ki a környezetünkbe, mert annak hosszú távú következményei is vannak.

– **Mi a titka annak, hogy Barnáczék**

mindhárom lánya f-el kezdődő keresztnevet kapott?

– Valójában a véletlen műve. A **Fruzsina** név nagyon tetszett a szüleimnek, utána jött **Fanni**. Úgy volt, hogy én Gyuri leszek, mert fiút vártak harmadiknak, de újabb lány született, és így folytatták ezt a motívumot. Édesapám igazi mérökként megtervezte a cég nevét. A Barcsa Fa Kft. magában rejtja a **Barnácz** és – anyukám után – a **Csanádi** családnevet. A Fa a familia rövidítése. A cég monogramja – BF – azonos mindhármunkéval.

Fanni nővérem agrármérnök és most végzi az agrárközgazdász mester-

képzést. Fruzsina nővérem kertészmérnök és növényorvos – mindketten a családi vállalkozásunkban dolgoznak.

– **Állattenyésztés nincs a profiljokban?**

– Rackajuhaink vannak, amikre elsődlegesen a telepünk rendben tartását bízuk. Nem a húshasznukról ismertek, de húsuplásról, jó minőségű, ízletes. A mi céljainkra kiváló, ellenálló állatok.

– **Létezik-e speciális nyíradonyi birkapörkölt?**

– Édesapámét annak nevezem, hiszen nagyon finomat készít az otthoni kemencénkben. Amíg nem voltak birkáink, nem is ettük a húsupát. Csak jéréket vásároltunk, de valahogy odakeveredett egy kos is, és beindult a tenyészet.

– **Hány állatuk van?**

– Jelenleg körülbelül ötven és most rendhagyó

módon kilenc kisbirká született. Ilyen talán egyszer fordult elő, mert a rackajuhnak télen és kora tavasszal van az ellési időszaka. A juhokhoz jól értők szerint aszezonális ivarzás történt a jó tartás miatt.

– **Honnan jött a gondolat, hogy az állatorvos pályát választja?**

– Ezt már akkor eldöntöttem, amikor picike voltam. Az anyai nagymamám vigyázott rám, akinek az udvarában sok állat élt, baromfik, kutyák. Én mindig közel éreztem magamat az állatokhoz, és ott lett egy csirkém. Anynyira megszoktuk egymást, hogy felismert és együtt hintáztunk Pityke őrmesterrel, ahogyan elneveztem.

– **Mióta város Nyíradony?**

– Egészen régóta, 30 éve. De annak

helyünk mérlegházában ültem és rögzítettem a beérkező szállítmányok adatait. Egy néni próbált beszélni hozzám, de az örömtől semmit sem hallottam, csak mosolyogtam magamban. Elsőnek a családomat, majd a barátaimat hívtam fel a jó hírrel.

– **Hogyan fogadták a környezetében azt, hogy állatorvos lesz?**

– Mindenki nagyon örül neki. Sajnos, ahhoz képest, hogy elég nagy városról

– **Elsősorban gyógyítani készül?**

– Igen, praktizálni szeretnék. Esetleg kipróbálnám a hatósági szférát, mert azt gondolom, hogy ott az adminisztratív feladatokat jól meg tudnám tanulni. A támogatások, visszaigénylések világába édesapám és nővérem szaktanácsadási munkáját figyelve bele is látok. Nagyon fontosnak tartom, hogy az állatorvos tisztában legyen ezekkel, főleg hogyha ellátó

"Kedvesek az emberek, nem érzem azt a frusztrációt, személytelenséget, idegeniséget, amit más egyetemekre járó barátaim emlegetnek"

ellenére, hogy város, megmaradt a vidéki érzés a lakóiban. Egész sokan tartanak pár tyúkot, vagy disznót még ha a főutcán is van a házuk. Ennek a gazdasági jelentősége éppen napjainkban értékelődik fel.

– **Könnýű volt bekerülni az egyetemre?**

– Nehéz volt a két emelt szintű érettségi. Viszont szerencsésnek érzem magam, mert mivel nagyon régóta tudom, hogy hol szeretnék továbbtanulni, elég hamar elkezdtem a felkészülést. Nagyon igyekeztem, sokat tanultam és elsőre sikerült bekerülnöm.

– **Mit csinált éppen, amikor megtudta, hogy főlvevették?**

– Este 9 órakor érkezett a telefonomra az értesítés. Mivel kalászos aratás zajlott a határban, én éppen a telep-

beszélünk, egyetlen állatorvosunk van, és már ő sem Nyíradonyban lakik, csak napközben rendel. Ezért már nagyon várnának haza.

– **Milyen nehézsége volt az eddigi tanulmányai során?**

– Az elmúlt félévben volt a legnehezebb vizsgaidőszakom, amit azzal magyarázok, hogy a Covid járvány miatt az első jelenléti vizsgaidőszakom volt és kicsit felkészületlenül ért. Nehéznek ítélt meg a gyógyszerteran szigorlatot.

– **Az állatorvosi pálya melyik területe érdekli a legjobban?**

– A vegyes praxis. Nagyon szeretem a kisállatokat, de nem szeretnék csak velük foglalkozni. Vonzó számomra a telepi munka, a kérődzők pedig kifejezetten érdekelnek.

állatorvos vagy haszonállatokkal foglalkozik, mert sok tulajdonosnak nincsen tudomása arról, hogy esetleg egy oltást vagy vizsgálatot az állam támogat.

– **Találkozott-e már olyan esettel, amikor segítenie kellett állatokon?**

– Néhány napra elutazott édesapám és rám maradt az állatok felügyelete. Épp ekkor fűvódott fel öt birka. Hozzájutottak egy nagyobb mennyiségű abraktakarmányhoz, amit nekik nem lett volna szabad megenni. Megmondom őszintén, nagyon megijedtem, ilyesmi nem fordult elő korábban. Amikor meg-

láttam, hogy az egyik mennyire elesett, az első dolgom volt, hogy elmentem az állatorvoshoz és vásároltam egy szájon át beadandó bendőmozgató port. Kicsit meghajtottam őket, hogy mozogjon a bélrendszerük, aztán bezártuk őket az istállóba és szénát kaptak. A nagy mennyiségű rost jót tett az emésztésüknek. Az egyedileg kezelt birka is helyrejött.

– **Egyetemi hallgatóként mi volt a legnagyobb élménye?**

– Az Equus Napok az előző szemeszterben. Nekünk ugyanis a járvány miatt kettő kimaradt és tényleg óriási élmény. Nagyon jól éreztem magam.

– **Rektor úr az évnytön idézte Madarász Noémi gólyatábori meghívó leveléből azt, hogy a szervezők szeretnék átadni az elsősöknek az ÁTE**

érzést. Ön hogyan fogalmazná meg az ÁTE érzést?

– Nekem erről az érzésről elsőként a biztonság jut eszembe. Az egyetemi légkör ezt sugározza. Kedvesek az emberek, mosolygósak, nem érzem azt a frusztrációt, személytelenséget, idegenséget, amit más egyetemekre járó barátaim emlegetnek.

– A hallgatói önkormányzatban milyen feladatokat végez?

– A szervezés a reszortom. Tavaly nyáron két gólyatábor szervezésében is részt vettem. Az eddigi legkomolyabb és legnagyobb munka, amit a HÖK keretein belül csináltam, az a tavalyi gólyabál volt, és az idej lesz, amiknek a főszervezői közé tartozom. Természetesen az Equus Napok sikerében is benne volt a munkám.

– Milyen sűrűn szokott hazajárni?

– Elsőként hetente hazautaztam. Most már kicsit ritkábban teszem, de általában kéthetente útra kelek a családomhoz.

A Nyugati pályaudvarról indul a vonatom, én Zuglóban szállok fel. Az út – késésekkel kalkulálva – három óráig tart Debrecenig. Átszállás után még 50 perc a menetidő.

– Az a ritka helyzet állt elő, hogy most ketten is itt tanulnak Nyíradonyból.

– Kiss Jánost korábban is ismertem, mert ő egy kicsit idősebb nálam, de nem álltunk személyes kapcsolatban. Amikor felvettek, tőle kérdeztem, hogy milyen a kollégium, hány személyesek a szobák és segített abban, hogy megtaláljam a helyemet az Egyetemen. A múlt évi gólyabálon pedig a négy főszervező közé tartoztunk. Mostanában ritkábban találkozunk, mert ő már a gyakorlati félévet végzi.

– Megszívlelte azt a rektori tanácsot, hogy ismerje meg Budapestet, használja ki a főváros kulturális lehetőségeit?

– Sajnos nem ismerem annyira Budapestet, mint ahogyan szerintem egy negyedévesnek kellene. Sok helyen jártam, nem vagyok zárkózott típus, de a Covid sokáig határt szabott a lehetőségeinknek. Hosszú ideig nem mehettünk sehová, minden zárva volt.

"Az eddigi legkomolyabb és legnagyobb munka, amit a HÖK keretein belül csináltam, az a tavalyi gólyabál volt, és az idej lesz, amiknek a főszervezői közé tartozom"

A kötelező gyakorlatok idejére utaztam fel Pestre. Amikor hetente egy-két napot kellett az egyetemre járni, viszonylag sokat időztem a kollégiumban, de a távolléti oktatás időszakának túlnyomó részét otthon töltöttem. Most kezd újra nyitni a világ.

– Szeret olvasni? Van rá ideje?

– Régen olvastam könyvet. Mostanában azt tervezem, hogy újra olvasom A lány hét névvel című könyvet, amely egy Észa-Koreából szökő lány életéről szól és engem nagyon lenyűgözött a történet.

– Hogyan látja el magát? Süt, főz a kollégiumban?

– Ritkán, hiszen, ha hazamegyek, akkor nagyobb mennyiségű ellátmánnyal érkezek vissza. Mostanában sokszor hozok fagyasztott ételt és akkor nem kettő, hanem négy napra elegendő ennivalóm van. Egyébként szeretek főzni, ami jó kikapcsolódás. Leginkább leveseket készítek.

– Mivel tölti szívesen a szabadidejét?

– Szeretem a tisztaságot, ezért, ha van egy kis szabadidőm, szívesen kitakarítom a kollégiumi szobát is. Középiszkolásként a debreceni Svetits

Gimnázium röplabda csapatában játszottam, majd az egyetemen is folytattam ezt a sportágot. Manapság egy fitnessztermet látogatok, mert kell a mozgás, de a röplabdáról sem mondtam le véglegesen.

– Mik a távolabbi tervei?

– Először is szeretném megírni a TDK dolgozatomat. **Dr. Kerek Ádám** tematizálásával antibiotikum-rezisztencia vizsgálatokat végzünk házityúkból vett mintákkal.

Ez a munka egy átfogó magyarországi felmérés keretében zajlik. Az ország hét régiójának három-három baromfitelepéről érkeznek minták, amikből táptalajra kikenve izolálunk baktériumokat és megállapítjuk a rezisztencia értékeket. A későbbiekben vágóhídi és húsbolti, továbbá szennyvízből származó mintákat is vizsgálni fogunk.

A diploma megszerzése után családot szeretnék alapítani. Dolgozni pedig olyan állatorvos mellett szeretnék, akitől a gyakorlatban sokat tanulhatok, ugyanis ez majd nagy mértékben elősegíti a későbbi boldogulásomat.

Dr. Haraszti Jánosné Dr. Bárdos Anna Mária emlékére

Ahogy az ember halad előre az életben egyre többször fordul elő, hogy szomorú kötelességének kell eleget tennie. Tudjuk ezt jól, mégsem vagyunk felkészülve a búcsúra, főleg, ha egy hozzánk közelálló személy elvesztésével nézünk szembe. Számomra ez még szomorúbb, hiszen Dr. Haraszti Jánosné, mindenki Marika nénije nemcsak tanárom, segítő kollégám, de barátom, sőt mondhatom, pótanyám volt.

Dr. Haraszti Jánosné Dr. Bárdos Anna Mária 1931. augusztus 6-án született Hódmezővásárhelyen, a gimnázium 1-4. osztályát Nagyváradon a Szent Orsolya rendi Római Katolikus Leánygimnáziumban, 5-8. osztályát pedig az Angolkisasszonyok budapesti Sancta Maria Római Katolikus Leánygimnáziumban végezte, ahol 1949-ben érettségizett. Édesapját a háború után Berettyóújfaluba nevezték ki körzeti orvosnak, de oda már csak iskolai szünetekben járt haza. Szülei halálukig ott éltek.

A gyógyítás szeretete átitatta a család mindennapjait, így orvos édesapja titkon remélte, hogy egyetlen gyermeke nyomdokaiba lép: „erős volt a vonzás erre a pályára, de lassan magamtól rájöttem, hogy a lelki ellenállás még erősebb: nem bírtam, főleg az elmúlással

való találkozás nem nekem való”. Marika néni inkább a gyógypedagógia iránt érdeklődött. Több helyre is beadta jelentkezését, de egy véletlen beszélgetés arra készítette, hogy az Állatorvosi Főiskolán is próbát tegyen, ahová Iskolánk történetében második lányként nyert felvételt. Mócsy professzor úr szobájában felvételizett, akinek nem volt furcsa, hogy lányként jelentkezett, hiszen a professzor úr lánya volt az első lány a karon, de ő akkor már negyedéves hallgató volt. Diákévei alatt szorgalmasan és jól tanult, hamar szívébe zárta az anatómiát, lelkesedett érte, roppant érdekes volt számára, hogy rögtön komoly orvosi tárggyal foglalkoznak. Szívesen tanulta, de nagyon nehéz volt, pedig az ő latitudása a középiskolából még erős alapokon állt.

Az ötvenes évek légköre a felsőoktatást is átitatta, sokat kellett túrnie értelmiségi származása miatt, évfolyamában többektől tartottak. A nagylétszámú, megalázó módszerekkel történő ok nélküli kizárások megkeserítették az ő életét is. Ekkor ismert meg egy szigorú hallgatót, Haraszti Jánost, aki mellett megtalálta a biztonságot, akivel őszintén bíztak egymásban, majd 55 évig boldog házasságban éltek.

1954. szeptember elsejével neveztek ki tanársegéddé az Anatómia Tanszékre, ahol Kovács Gyula professzor úr kedvesen, de csodálkozva fogadta, mint női oktatót, az első magyar anatómus nőt. Ennek ellenére, hamar beilleszkedett, szorgalma, szigorú, de kedves természete és kiváló pedagógiai érzéke munkatársait és a hallgatókat is meggyőzte rátermettségéről. Guzsal Ernő segítségével megtanult precízen boncolni, örömét lelta a szervezet pontos felépítésének csodájában, és abban, hogy ezt megoszthatta tanítványaival, alakíthatta anatómiai látásmódjukat. Művészi szintre emelte a preparálást, nemcsak a pontosságot, hanem az esztétikai kivitelezést is megkövetelte tanítványaitól. Tudta, hogy a boncolt

anyag látása nagyon fontos, mert a könyv csak elmélet, amihez vizuális élményt kell kötni. Ő igazán ötvözte az orvostudományt és a pedagógiát, a hallgatóságához való kötődése mindvégig megmaradt. Tudták ezt a hallgatók is, hiszen nemcsak szakmai kérdésekkel fordultak hozzá, hanem személyes problémájukkal is felkeresték. Érezték, hogy szereti őket, mindig segítséget, biztatást kaptak a türelmes és jóindulatú Marika nénitől. Minden tanítványát ismerte, emlékezett rájuk 40 év távlatából is, sőt volt ideje és ereje a kapcsolatot is tartani, szinte valamennyivel. Sokszor szülők a gyermekeikkel keresték fel Tanszékünkön.

Haraszti Jánosné nemcsak mint oktató, hanem mint kolléga is szeretettel fordult a fiatalok felé, az újonnan érkezők számíthattak támogatásra, tanácsaira, fontosnak tartotta, hogy kollégaként és emberként is ismerjék egymást, hiszen ez a közösségek mozgatórugója. Mint tanítvány és munkatárs én is megtapasztalhattam jóindulatát, több évtizedes barátságát. Órákat preparáltunk egy-egy gyakorlat előtt, az anatómiai boncolás le nem írható fortélyait nekem mind átadta, teljesen önzetlenül avatott be az anatómia legfinomabb rejtelseibe. Nyugodt szívvel állíthatom, hogy anatómiából mindent tőle tanultam.

Ő volt az, aki a kezdetektől hitt bennem és bízott a jövőmben, hálás vagyok, hogy tanított, támogatott, végig kísérte életemet. Hálás vagyok a sorsnak is, hogy – bár személyéhez mérten szerény gesztusokkal – köszönetemet fejezhettem ki mindazért, amit tőle kaptam. Öröm, hogy ez év márciusában otthonában az Életfa díjat személyesen adhattam át, amit fia elbeszélése szerint nagyon várt, és rendkívül boldoggá tette.

Rajongásig szerette családját, mindig a legnagyobb tisztelettel és szeretettel beszélt férjéről és gyermekeiről. Velem egyidős Katalin lánya közgazdász lett,

János fia szájszész fogorvos, később unokái aranyozták be életének alkotmányát. Saját bevallása szerint kiegyensúlyozott, boldog, kiteljesült életre tekinthetett vissza. Büszke vagyok rá, hogy mindig szeretettel emlegetett, bizalmába, családjába fogadott, tette mindezt olyan természetességgel, mintha a saját gyermeke lettem volna.

Haraszi Jánosné olyan példakép, aki hihetetlen emberi tartásról tett tanúbizonyságot, életútja megmutatja a mai generációknak, hogy a karrier és a család igenis jól megfér egymással, mi több, kiegészítik egymást, ha támogató társra lelünk. Halálával ismét szegényebbek, ugyanakkor példamutató életével gazdagabbak lettünk.

Drága Marika néni!

Nyugodjon békében.

Dr. Sótonyi Péter

Előrelépés a Sanghaj rangsoron

Tíz magyar egyetem 39 szakja szerepel a Sanghaj rangsoron a világ legjobbjai között, ami György László innovációért és felsőoktatásért felelős államtitkár szerint a magyar felsőoktatás megújulásának eredményességét jelzi, közölte a Kulturális és Innovációs Minisztérium.

A Sanghaj rangsoron, amely a világ mintegy kétezere egyetemének szakterületi teljesítményét vizsgálja, tíz magyar egyetem 39 szakja szerepel a világ legjobbjai között. Előrelépett az Állatorvostudományi Egyetem az állatorvostudományok (151-200.), a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem a matematika (201-300.) és az Eötvös Loránd Tudományegyetem a biológia területén (301-400.)

*

Egyetemünk 2016-os önállósá válását megelőző tudományos teljesítményét a rangsor nem tudja figyelembe venni, ezért a további előrelépés záloga a magas szintű, folyamatos publikációs tevékenység.

Együttműködési megállapodást írt alá június 29-én az Állatorvostudományi Egyetem és a Talentis Agro Zrt. között Dr. Sótonyi Péter rektor és Makai Szabolcs vezérigazgató.

Nagyon fontos az Egyetem számára, hogy hall-

gatói elmélyült ismeretekkel rendelkezzenek a gazdasági haszonállatokról. Magyarország legnagyobb agrár-vállalkozása a gyakorlati tudás gyarapításában segíthet sokat, hangsúlyozta az esemény alkalmából a rektor.

A vezérigazgató felajánlotta a zrt. állattartó telepeit a diákok gyakorlat-szerzésére. Az Egyetemről olyan, az

Együttműködés a Talentis Agro Zrt-vel

állattenyésztés iránt elkötelezett friss diplomásokat várnak, akik rendelkeznek az első naptól elvárt állatorvosi kompetenciákkal. E téren magasabbak a követelményeik, mint amiket a mezőgazdász képzésből érkezőktől várnak. Makai Szabolcs nagyon szimpatikusnak találta az egyetem gyakorlatorientált oktatási programját.

170 pályázatot bíráltak el

Állatvédelem, gyermekkortól

Dr. Sótonyi Péter rektor adta át az „Év Állatvédő Óvodája 2022” és az „Év Állatvédő Általános Iskolája 2022” pályázat dobogósainak okleveleit az Egyetemen megrendezett díjátadó ünnepségen, június 29-én, Budapesten.

Köszöntőjében az Egyetem vezetője kiemelte: 50 általános iskola és 120 óvoda vált jogosulttá az „Állatbarát Általános Iskola” és az „Állatbarát Óvoda” cím használatára egy éven keresztül. Az ÁTE, amely a hazai állatvédelmi kutatások és szakemberképzés legmagasabb szintű és legfontosabb helyszíne többszintű szakmai tevékenységgel járul hozzá a gyerekek állatvédelmi oktatásához. **Dr. Sótonyi Péter** külön elismerésben részesítette az Állatvédelem gyerekeknek szerkesztőség főszerkesztőjét, **Koska Hedviget** és a szerkesztőség önkénteseit.

Dr. Vetter Szilvia, az ÁTE Állatvédelmi Központjának vezetője kiemelte: az óvodai pályázat tavalyi első és második helyezettje idén is a dobogóra

került, az általános iskolák kategóriájában megosztott első díjat kapott két kimagasló teljesítményű intézmény.

Az „Év Állatvédő Óvodája 2022” pályázat nyertese a Veszprémi Egy Úti Körzeti Óvoda. Helyezettjei a Hódmezővásárhelyi Egyesített Óvoda Szabadság téri telephelye és a Százszorszép Óvoda Debrecen.

Az „Év Állatvédő Általános Iskolája 2022” pályázat megosztott első helyezettjei a Gyömrői Fekete István Általános Iskola és a Veszprémi Báthory István Sportiskolai Általános Iskola. Helyezettje a Nyíregyházi Arany János Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium, Szabó Lőrinc Tagintézménye.

Búcsú Dr. Lami Gyula professzor úrtól

Tisztelt Munkatársam!

Tájékoztatom, hogy szeptember 23-án kísértük utolsó útjára az Életfa díjas, gránitdiplomás, 101. életévében elhunyt Lami Gyula professzor urat.

Mélységesen elkésérít, hogy egyetemünk aktív dolgozói közül csupán hárman vettek részt a szertartáson.

Mindenesetre a templomban mondott nekrológomat mellékelem, talán érdemesnek tartják elolvasni.

Dr. Sótonyi Péter
rektor

**Tisztelt Gyászoló Család,
Tisztelt Jelenlévők!**

Egyetemünk rektoraként búcsúzom Alma Materünk és az egész állatorvostársadalom nevében Egyetemünk doyenjétől, a 101. életévében elhunyt Lami Gyula professzor úrtól. Életfa díjas, gránitdiplomás tanárunkat ez év elején még köszönhettem 100. születésnapja alkalmából családjá körében, ahol jó hangulatban elevenítette fel az elmúlt 82 évet, hiszen ennyi idő telt el azóta, hogy átlépte szeretett Alma Materünk kapuit, és ahová élete végéig ezer szállal kötődött.

És most itt állunk ravatalánál, összeszoruló szívvel, azt a fájdalmat érezve, amely mindig ránk tör, valahányszor egy tanárunk örökre eltávozik közülünk. Itt hagyott bennünket Lami professzor úr, egy kivételes szellemi nagyság, Karunk kiemelkedő oktatója, aki példakép volt, kiváló emberi tulajdonságaival épp úgy, mint szakmai tevékenységével megszerezte az emberek szeretetét, ragaszkodását és megbecsülését.

Gazdag életpályájából csak felvillanítani lehet életének legfontosabb állomásait.

Lami Gyula 1922. január 23-án született Püspökladányban kisiparos családba. A Karcagi Református Nagykun Gimnáziumban érettségizett, majd 1946-ban állatorvosi oklevelet szerzett.

1947-ben „summa cum laude” avatták állatorvosdoktorrá. Oktató munkáját már hallgatóként megkezdte, mint demonstrátor, 1945-ben nevezték ki a Koltán Sándor vezette Általános Állattani és Parazitológiai Tanszékre, majd a Belgyógyászati Tanszék és Klinikára került.

Óriási hangsúlyt fektetett a szép magyar beszéd és a csiszolt szakmai nyelv művelésére, előadásait logikusan és művészién építette fel. Nemcsak magyarázott, hanem megmagyarázott, egy-egy órájára alaposan felkészült, a legapróbb részleteknek is utána nézve. Lebilincselő előadásait belgyógyászatból, belgyógyászati diagnosztikából, parazitológiából és igazságügyi állatorvostanból tartotta, valamint bevezette és irányította az általános állatorvosi (un. mikrobuzsos) gyakorlatokat.

Több mint 30 éven keresztül végzett gyógyító tevékenységet, vezette a Belgyógyászati Klinika valamennyi kórházát, de legszívesebben a Nagyállatklinikát. Állatorvosi munkája nem merült ki a klinikai ellátásban, több alkalommal felkérték a mezőgazdasági nagyüzemek kialakításának kezdetén tömegesen jelentkező emésztő- és légzőszervi, valamint anyagforgalmi, fertőző és parazitás kórfomák okainak felderítésére, részt vett számtalan járványmentésben.

Szerteágazó tudományos kutatási tevékenysége több klinikai természetű témára, valamint az igazságügyi állatorvostan számos kérdésének megoldására terjedt ki, amelyeknek eredményeiről rendkívül termékeny szakirodalmi tevékenysége tanúskodik; számtalan tudományos publikáció, könyv, egyetemi szakállatorvosi jegyzet, ismeretterjesztő közlemény szerzője.

Oktató-kutató munkája mellett éven keresztül ellátta a belföldi és nemzetközi kapcsolatokért felelős rektorhelyettesi feladatokat is.

Nevéhez fűződik hazánkban a szakállatorvos-képzés beindítása, sokat fog-

lalkozott a posztgraduális képzés szervezési és didaktikai kérdéseivel, e területen több fontos oktatáspolitikai megállapítást tett, amelyek nemcsak hazai, de nemzetközi viszonylatban is felkeltek a szakma figyelmét.

Számos szakmai kitüntetés birtokosa, melyek közül Lami professzor az Alma Materől kapottaknak örült a legjobban. Különösen nagyra értékelte a hallgatók által neki ítélte díjakat, mint a legjobb előadó elismerést, vagy a Pro discipulis emlékérmét, amelyet a diákok az alábbi indoklás alapján adtak át: „Szerteágazó és eredményes szakmai munkája, az egyetem és a kar érdekeit mindig szem előtt tartó tevékenysége, szakmaszeretete, szorgalma, alaposága és pontossága, valamint emberi tulajdonságai közül segítőkészsége, emberi kapcsolatainak méltósága, higgadt és megfontolt ítéletalkotása, puritán egyszerűsége és helytállása teszik személyét és munkásságát példaértékűvé.”

Lami professzor urat így látták tanítványai, és kollégái is, azt a kiváló embert, aki nemcsak mint oktató, kutató, gyógyító, de mint férj, apa, nagyapa és

dédapa is példát helyez elénk. Büszke volt családjára, 5 gyermekére, 9 unokájára és 12 dédunokájára. Utolsó éveit szerettei körében, mint írta „ágyhoz kötötten nem, de lakáshoz kötötten” töltötte, teljes szellemi frissességben.

Hálásan köszönöm a sorsnak, hogy engem ért a megtiszteltetés, hiszen gránitdiplomáját és az Életfa díjat személyesen adhattam át részére és köszönhettem 100. születésnapján.

Tisztelt Professor Úr!

Köszönjük tanításod, kedvességod, mindig ésszerű, logikus tanácsaid, humorod, lenyűgöző klasszikus műveltségod, választékos beszéded, higgadt tartózkodásod, minden téren példás életed.

Egy önfeláldozó, becsületes, tiszta élet fényesen ragyogó példáját hagyta ránk. Egy olyan ember példáját, akinek egész élete egy új világot nyit meg emberségben, tudásban, amelyet a magyar állatorvosi kar soha el nem felejt.

Állatvédelmi együttműködés a BRFK-val

A felelős állattartással kapcsolatos tudatosítás és a társadalmi felelősségvállalás előmozdítása érdekében írt alá együttműködési megállapodást július 1-jén Dr. Sótonyi Péter rektor és Dr. Terdik Tamás r. vezérőrnagy, Budapest rendőrfőkapitánya (képünkön).

Az Egyetem többek között szakmai protokollokat dolgoz ki és oktatási anyagokat készít a rendőröknek az állatkínzás vagy tiltott állatviadal szervezése bűncselekmények helyszínén történő intézkedésekhez; a BRFK bűnmegelőzési témákban tart előadásokat az Egyetem hallgatóinak; míg tájékoztató anyagok, figyelemfelhívó projektek és a preventív kommunikáció terén közösen működnek közre a felek.

2020. január 1-je óta a budapesti rendőrök és együttműködő partnereik több mint 200 állatot mentettek meg. A főkapitányság kiemelten kezeli az állatkínzások felderítését, megszakítását, lehetőség szerint megelőzését.

Éremeső a tatai sportnapon

Harapni lehetett a levegőt a VIII. Országos Állatorvos-Agrár Sportnap reggelén Tatán. A szeptemberben általában megszokott kellemes nyárutó helyett késő őszi idő fogadta az érkezőket. 13-14 foknál napközben sem mutatott többet a hőmérő. Ez azonban nem szegte kedvét a több száz, sportcipőt húzó agráriumban dolgozónak, a versenyszámok pedig esetenként igazi forró hangulatot teremtettek.

GYÁRFÁS ZSUZSA

A Cseke-tó parti Olimpiai Edzőtáborban a megnyitón **Dr. Németh Tibor**, egyetemünk rektorhelyettese, **Michl József**, Tata polgármestere, **Dr. Kancz Csaba**, Komárom-Esztergom megye főispánja, **Dr. Oravecz Márton** NÉBIH elnök, valamint **Dr. Bándy Pál** főszervező köszöntötte a megjelenteket. És nem csak köszöntötték, többen közülük versenybe is szálltak. A fogathajtásba Tata polgármestere és

a NÉBIH elnöke is benevezett, a Dóra-major nőniusz-fogatát hajtva mindketten dobogós helyezést értek el. Egyetemünk rektorhelyettese szélsőként erősítette focicsapatát, az ÁSE-Vet-et, amely bronzérmesként végzett. Labdarúgásban azonban nemcsak a harmadik helyezést, hanem az aranyérmet is egyetemünk hozta el, az ÁTE Bulls nem talált legyőzőre. Különleges eredmény ez, hiszen idén először nyertek állatorvos-tan-hallgatók a kispályás fociban.

Egyetemünk főtájkára, **Dr. Battay Márton** a 10 kilométeres futást vállalta, **Dr. Sziebert Gergely** a fogathajtás mellett döntött, **Dr. Bodó Gábor** zsűritagként volt jelen, de részt vett a rendezvényen **Ránky Réka** egyetemi oktatónk is. Az ÁTE hallgatói körében népszerűnek és egyben eredményesnek bizonyult a hagyományos sportnap, a labdarúgás mellett a 10 kilométeres futást a férfiak és nők versenyében is ők nyerték, de a szurkolók

hangos biztatásától kísérve a 10 és a 20 fős sárkányhajósaink is magabiztosan eveztek be elsőként a célba.

Idén kilenc sportágot lehetett kipróbálni a VIII. Országos Állatorvos-Agrár Sportnap és Családi Hétvégén. Az asztalitenisz, fogathajtás, futás, kispályás labdarúgás, parkröplabda, sárkányhajó, streetball és tenisz mellé a SUP is felsorakozott a kínálatban. A sportnap végén mintegy 200 érmet és kupákat, valamint egyéb ajándékokat osztottak ki a legjobbaknak.

A 2014. óta évről-évre visszatérő, immár hagyományosnak számító őszi rendezvényt Dr. Bándy Pál hívta életre azzal a céllal, hogy legyen egy nap, amikor az állatorvosok, agrármérnökök, szőlészek, borászok, kertész-mérnökök, erdőmérnökök és vadászok, vagyis mindazok, akik nap, mint nap együtt dolgoznak az agráriumban, együtt sportolhassanak.

A szerző felvételei lapunk 36. oldalát illusztrálják

Diagnosztikai Nyári Egyetem

Az Állatorvostudományi Egyetem és a NÉBIH összefogásával 2019-ben rendezték meg első alkalommal a közel kéthetes *Diagnosztikai Nyári Egyetemet*, ami a koronavírus-járvány okozta szünet után, idén ismét teljes létszámmal működhetett. 2018 végén fogalmazódott meg a gondolat egy olyan nyári kurzusról, mely az állatorvostan-hallgatóknak mélyebb betekintést tud nyújtani a laboratóriumi diagnosztika világába.

BULEJKA ALEXANDRA

A nyári egyetem kettős célt szolgál. Segíti a harmad- és negyedéves hallgatókat a labor diagnosztikai gyakorlati készségek elsajátításában, a szervezők pedig a szektort érintő munkaerőhiány csökkenésében reménykednek általa, hiszen kevés állatorvos fordul tanulmányai befejeztével ebbe az irányba. Interjúnkban a szervezők közül **Dr. Turbók Janka** állatorvossal, a résztvevő hallgatók közül pedig **Dávid Blanka** negyedéves állatorvostan-hallgatóval beszélgettünk tapasztalataikról.

– **Hogy zajlott a jelentkezés folyamata?**

DB: – Az évfolyam-képviselőnkön keresztül jutott el hozzám az információ a nyári egyetemről, amin a harmad- és negyedévesek vehetnek részt. Elolvastam a hirdetést és jelent-

Remek csapat is összekovácsozódnak

keztem, mert nagyon érdekelt a NÉBIH-nél zajló munka és szerettem volna a labor diagnosztikai folyamatokat gyakorolni. Ezután kerültünk kapcsolatba Dr. Turbók Janka doktornővel és egyeztettünk minden részletet. Augusztus 1-jén érkezünk Kaposvárra és 10 napig tartottak a programok.

– **Miért a harmad- és negyedév a célcsoport?**

TJ: – A hallgatók ekkorra már rendelkeznek a szükséges alapsmeretekkel, megértik, hogy mit miért teszünk, könnyebb a meglévő esetek háttérmagyarázatát megadni. A mikrobiológiai alapsmeretek, a járványtan, az immunológia sarkalatos részei ennek a kéthetes kurzusnak. Ekkor talán még nem kötelezték el magukat egy konkrét terület mellett, így lehetőségünk van bemutatni, hogy nem csak kisállatgyógyászok vagy lovas szakemberek lehetnek diplomászerzés után, hanem bizony sokkal szélesebb a paletta, labor diagnosztikai állásban is gondolkodhatnak.

– **Milyen programokon vettek részt a hallgatók?**

TJ: – Minden olyan tevékenységet szerettünk volna bemutatni, amit helyben meg tudunk valósítani labor diagnosztika és ál-

laborvoslás terén. Ami a labormunkához köthető: vérkenetelemzés, citológia minták mikroszkópos elemzése, illetve ami az intézeti diagnosztikához kötődik, az összes immunológiai vizsgálatot, amit helyben a kaposvári laboratórium végez: komplementumkötés teszt, lovak fertőző kevésvérűségének vizsgálata, ELISA vizsgálatok, antigén és ellenanyag kimutató tesztek. **Dr. Surányi Andrea**, a kaposvári intézet laboratóriumvezetője, a vezettség diagnosztikába vezette be a hallgatókat. Ezen kívül külső helyszínekre is szerveztünk programokat, például ellátogattunk az embrió átültető központba. Bemutattuk, hogy állatorvosi végzettséggel akár ilyen, asszisztált reprodukciós tevékenységet is lehet végezni, az embrió mosástól az in vitro fertilizációig mindent.

DB: – Ami nekem nagyon tetszett, hogy mi végezhattük el a mintavételt, csinálhattunk kenetet, amit aztán mi festettünk meg, megvizsgáltuk, majd meg is tarthattuk. A doktornő hozott tényleges esetekből származó keneteket is, ezeknél közösen megbeszéltük, hogy mit látunk rajta. Szuper volt, hogy a doktornő hagyott minket gondolkodni, nem volt rossz válasz és nagyon érthetően magyarázott. Nekem ez volt a kedvenc programom. Vasárnap a radiológiai központban lévő CT és MR berendezésekkel ismerkedtünk az ott dolgozók segítségével, itt szintén valós esetekkel foglalkoztunk. A lókorház technikai háttérét is megnéztük, a CT-t, az endoszkópos

Harmad- és negyedéveseket vártak, várnak

berendezéseket, majd röntgenfelvételeket mutattak különböző elváltozásokról. Rengeteget tanultunk, nagyon hasznos volt.

– **Mik a tervek a jövőre nézve?**

TJ: – Az eddigi évek tapasztalatai alapján marad a kéthetes időintervallum augusztusban, illetve létszámban 5-7 hallgatóval működik jól ez a program. A résztvevők visszajelzései alapján próbálunk minél több esetbemutatást belecsempészni, valódi esetek értelmezését, elemzését – ezeket a programokat szeretik a legjobban. Mindent beleadunk a tíz napba, a

hallgatókkal napi 7-8 órát dolgozunk együtt, plusz az előkészítés, technikai háttér biztosítása, szervezés. Pozitív volt mindkét oldal visszajelzése, a hallgatók nagyon érdeklődők, figyelmesek voltak, tele kérdésekkel, míg a szervezőkre inspirálóan hatott a fiatalok jelenléte. Jövőre is azon leszek, hogy ez a program folytatódhasson.

DB: – Mindenkit bátorítok a részvételre, aki meg tudja oldani, rengeteget tanulhat. De a szakmai gyakorlat részén túl egy remek csapat is össze tud kovácsolódni. Kaposvár infrastruktúrája remek, a kollégium nagyon igé-

nyes és közel van a szabadstrandhoz, ami a nyári melegben jól jön.

– **Mikor lehet jelentkezni a következő alkalomra?**

TJ: – Március körül érkeznek majd az információk a harmad-, negyedévekhez a tanulmányi osztályon keresztül. 5-7 fő fér bele a keretbe, így érdemes figyelni és gyorsan jelentkezni azoknak, akiket érdekel a program. Ezúton is köszönjük **Dr. Ózsvári László** rektorhelyettes és **Horváthné Csapó Tímea** tanulmányi osztályvezető támogatását és segítséget, nélkülük nem jöhetne létre ez az esemény.

Hungarian Startup University Program (HSUP)

Top 20-ban az ÁTE ChromatAir projektje

Brojler istállók légterében használatos diagnosztikai készülék alkalmazásának ötletével vett részt az Állatorvostudományi Egyetem ChromatAir csapata a Hungarian Startup University Program (HSUP) második tanévét záró pitch versenyen július 13-án, az EFOTT Fesztivál kísérő rendezvényén, Kápolnásnyéken. A csapat vezetője a projektgazda Barnácz Franciska, tagjai Csirmaz Bence, Pónya Ágnes, Somosi Szabolcs és Tamás Gergő hallgatók voltak, felkészítő tanáruk dr. Kerek Ádám, a Gyógyszertani és Méregtani Tanszék PhD hallgatója.

Magyarország első felsőoktatási startup programja a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal (NKFIH) kezdeményezésére indult el azzal a céllal, hogy jártasságot szerezzenek a hazai egyetemisták az innováció világában, a startupok működésében és elsajátítsák a modern vállalkozói ismereteket egy új, közös oktatási platformon keresztül.

Barnácz Franciska lapunk érdeklődésére elmondta, hogy a két féléves Innovációmenedzsment e-learning tárgyat az ÁTE-n a Gyógyszertani és Méregtani Tanszék, valamint az Innovációs és Pályázati Igazgatóság gondozza. Az 1. félévben az innovatív gondolkodásmód és a startup világ meg-

ismerése a cél. A félév végén a leadott One-pager ötletek közül egy szakértői csoport megadott szempontok alapján pontozással válogatja ki a piacképes ötleteket. A nyertes projektgazdák a 2. félévben ötletük köré 3-5 fős csapatokat építenek, mely csapat minden tagja 150 000 Ft/fő/hó ösztöndíjban részesül.

A HSUP 27 tagesegyetemének 189 projektcsapata közül az NKFIH által felkért zsűri választotta ki az első körös legpiacképesebb és szakmailag, illetve üzletileg leginkább megvalósíthatónak ígérkező 20 projektet, köztük az Állatorvostudományi Egyetem ChromatAir csapata által gondozott ötletet.

– A brojler istállók intenzív, zárt rendszerek. A bennük tartott állatok egész életüket egy légtérben élik le. Az ötletünk egy diagnosztikai készülék elhelyezését célozza az istállóban, aminek egyik jellemzője a magas páratartalom – tudtuk meg Barnácz Franciskától. – A készülékben lecsapódó párából az istálló levegőjében jelen lévő kórokozókat szeretnénk meghatároz-

Balról jobbra: Csirmaz Bence, Barnácz Franciska, Tamás Gergő, Pónya Ági, Somosi Szabolcs

ni. A felkészülés során az előző tanévben a 20 legjobb ötlet közé választott Sano-track projektgazdája, **Szécsi Lilla** tartott előadást arról, hogy hogyan is zajlik a pitch verseny. Végül, az idei DemoDayen, Kápolnásnyéken **Somosi Szabolcs** mutatta be a projektünket. A zsűri kissé még kidolgozatlanul találta az ötletet, észrevett némi hiányosságot, amivel persze mi is egyetértettünk, ezeket mindenképpen szeretnénk pótolni. Mindegyikünket motivált a verseny, hisz ezért vettük fel a tárgyat. Én azt gondolom, jók ezek a megmérettetések, mert az életben még nagyobb próbák várnak ránk, és valljuk be, kapitalista világban élünk, a verseny mozgatja a rendszert.

VII. Állatorvosi Vándortúra Sümegtől Révfülöpig a szeszélyes júliusban

2021-ben, ahogy szinte minden fontosabb rendezvény, úgy a szokásos vándortúra is elmaradt, de szerencsére idén nekünk kedvezett a csillagok állása, és július 3-án, tizennégyen gyűltünk össze Sümegeen, hogy megtegyük az előttünk álló közel száz kilométert. Utunk ezúttal is az Országos Kéktúra nyomvonalán haladt a Keszthelyi-hegység peremétől egészen a Balatonfelvidékig. Aki ismeri a környéket, az tudja, hogy nem a szintkülönbségtől kell tartani, hanem a hosszú, aszfaltos szakaszoktól, ahol gyakran alig van árnyék, és mivel az előző héten hőségriadót hirdettek az országban, azt gondoltuk, izasztó napoknak nézünk elébe, de mint kiderült, az időjárás ezt másként gondolta.

CSERHALMI DÁNIEL

Hétfő reggel, a kötelező csoportkép után szántók között haladva hagytuk el Sümeget, és hamarosan már a Tátika-hegy felé sétáltunk a tikkasztó melegben. Tavasszal a környéket medvehagymaszőnyeg borítja, de most csak egy-két hírmondója maradt a növényeknek. Miután felkapaszkodtunk a romokhoz, a csúcsról megpillantottuk aznapki úticélunkat, Zalasántót, ahol Közép-Európa legnagyobb buddhista sztupája magasodik a falu felett. A domb lábánál

aztán egy rövid zápor frissítette fel a levegőt, majd mi is felkapaszkodtunk a csúcsra, de rövid pihenő után már a szállásunk felé battogtunk. Ezúton is köszönjük a Turul Étterem kedvességét, akik a szünnepük ellenére is kinyitottak, és olyan vacsorát kaptunk, hogy még másnapra is jutott belőle az útra.

Az ország középső és keleti felében tombolt a kánikula, kedd reggel azonban a környéken szakadt az eső. Mindenki a csapadékradart böngészte, mert senki nem akart bőrig ázni, az idő meg egyre csak telt, míg végül tizenegy óra körül nekivágtunk az útnak. Ugyan már csak szemerkélt az eső, de minden vizes volt, így a ruhák, és a bakancsok is hamar átáztak, épp ezért ezúttal senki nem akart felmászni a közeli Rezi-várhoz. Mire beértünk a faluba, a nap is kisütött, de ez csak ideig-óráig tartott. Ahogy átvágtunk a szőlőhegyen Hévíz irányába, a horizonton újabb sötét felhők tornyosultak, ezért szaporánunk kellett a lépteinket, de egy rövid zivatar így is megkínált némi csapadékkal. A központban már érezhető volt, hogy a csapatot egy kicsit megvisselte az egész napos tortúra, ráadásul még át kellett gyalogolni Keszthelyre, és már igencsak későre járt. Végül vacsorára értünk be a városba, de ha már ott voltunk a Balaton partján, sötétedéskor még lerobogtunk a strandra egy rövid fürdés erejéig.

Hegyeken-völgyeken át

Szerdán ismét verőfényes reggelre ébredtünk, majd hosszú kilométereken keresztül aszfalton gyalogoltunk Gyenesdiáson át, ahol a kéktúra végre ismét erdei utakon kanyargott. Felmásztunk a Festetics-kilátóba, majd végtelen hosszú, poros és egyhangú ösvényeken keresztül értünk be Válpusra, ahol végre némi friss vízhez jutottunk. Innen felkaptattunk a szőlőhegyre, és először láttuk meg a Tapolcai-medence tanúhegyeit. Egy újabb megerőltető nap után jól esett késő estig a kertben beszélgetni, közben legurítottunk néhány frissítőt.

A túráról minden évben forgatunk

egy rövidfilmet, amit ezúttal is a Digi-Com Média Kft. készített el, ugyanis a cég vezetőjével, **Varga Zsolt**tal már hosszú évekre visszamenő szakmai és baráti kapcsolatot ápolok. Csütörtök reggel aztán kiderült, akadt egy kis probléma: a kolléga, aki a földi felvételeket készítette volna, az utolsó pillanatban lemondta a forgatást, ráadásul az eső is esett, így a drónnal sem tudtak felszállni. Így vártunk majd másfél órát, mire végül elindultunk a szemerkélő esőben, és persze újból aszfalton gyalogoltunk közvetlenül a 77-es út mellett, egészen Tapolcáig. Itt a szerencse egy időre mellénk szegődött: a nap is kisütött, és a Zsolték által az interneten közzétett korai hajnali hirdetésre jelentkezett **Péter**, aki Pestről csak miattunk utazott le, hogy csatlakozzon a csapathoz, és elkészítse a földi felvételeket.

Menekülés a borospincébe

Rövid városnézés után elindultunk a Szent György-hegy felé, kisétáltunk a bazaltorgonákhoz, majd felkapaszkodtunk a platóra, ahol gyönyörű kilátás nyílt a Balatonra, a Badacsonyra, de nyugaton már olyan felhők gyülekeztek, mintha maga az apokalipszis készülné kitörni. Siettünk, ahogy csak tudtunk, de eső végül utolért, és néhány perccel később már úgy szakadt, mintha dézsából öntenék, így végül egy borospincébe voltunk „kénytelenek” bemenekülni. Késég kívül örültünk a helyzetnek, de az eső csak nem akart csillapodni, a szigligeti szállásunk pedig kellően messze volt, így szinte mindenki bőrig ázott volna. Végül Zsolt sietett a segítségünkre, aki több kanyart megtéve kocsival mindenkit átvitt a szomszédba, és ezért (is) végtelenül hálásak vagyunk neki. Mire az utolsó ember is beérkezett, az eső elállt, de már senki nem akart strandolni, így hamar nyugovóra tértünk.

A péntek szerencséjére feledtette az elmúlt napok viszontagságait. Szigligetről kiérve Badacsonytördemicre mentünk, és fél óra múlva, megmászva a Bujdosók lépcsőjét, már a Badacsony tetején gyönyörködtünk a kilátásban.

A hegy északi lejtőjén ereszkedtünk le, ahol utoljára a második vándortúrán jártunk, igaz, akkor épp az ellenkező irányból érkeztünk. A Gulácsot elhagyva aztán szednünk kellett a lábunkat, hogy elérjük a buszt Káptalantótiban, ami végül elvitt a szállásunkra, Révfülöpre. Ezúttal nem esett, de olyan erős szél fúj, hogy a strand program ezúttal sem volt népszerű, de maradt helyette a jó hangulatú beszélgetés, no és persze néhány frissítő ital.

Véget ért egy újabb túra, ami remélhetőleg sok felejthetetlen élményt adott a résztvevőknek. A vándortúra sosem csak a túrázásról szól, ez ugyanis egy csapatépítő program, összeköti az évfolyamokat, és egyben megismerteti a résztvevőkkel az országos kéktúrát, valamint Magyarország néhány kevésbé ismert tájegységét.

A csapat nevében ezúton is szeretnék köszönetet mondani **Dr. Sótornyai Péter** rektor úrnak, valamint **Deli Levente** tanszékvezető úrnak,

hogy anyagilag is támogatták a túrát. Külön köszönettel tartozom **Dr. Laky Enikő**nek, aki a kezdetektől résztvevője volt a vándortúráknak, és idén az ő segítségével nagyon sokat jelentett mindannyiunknak.

Beszélgetés Yuri Oh dél-koreai hallgatóval

A fontos döntésekhez idő kell

Az életünk döntések sorozatából áll, amelyeket egy bizonyos ponton meg kell hozunk, majd együtt kell élnünk a következményekkel. A középiskola végéhez közeledve lesznek olyan diákok, akik határozott elképzelésekkel rendelkeznek a jövőbeli karrierjükről, míg mások teljesen tanácstalanok. Fontos döntés terhe nehezedik ekkor mindenkire. Egy (vagy több) év szünet beiktatásával időt nyerhetsz, hogy rájöjj, mi az, amit valódi szenvedéllyel tudsz majd úzni egész életedben. Az utazás, az önkéntesség, az új emberekkel való ismerkedés mind jó szolgálatot tehet az egyetemi évek alatt, és később segíthet a vágyott karrier megvalósításában. Yuri Oh a középiskola végén olyan döntést hozott, ami akkoriban nem volt szokásos. Lássuk, hogyan alakult az élete!

BULEJKA ALEXANDRA

– Szöulból, Dél-Koreából jöttem, 25 éves vagyok és most kezdem a harmadik évemet itt, az egyetemen. Szöulban nőttem fel, nagyvárosi környezetben, így kevesebb tapasztalatom volt az állatokkal gyerekkoromban. Habár, mostanában már egyre többen tartanak házi kedvenceket itt a városban is. Mindig arról álmodoztam, hogy olyan munkám lesz, amit szeretek, és amit a világ bármely pontján végezhetek. A középiskola befejezése után 3-4 év kellett ahhoz, hogy megtaláljam azt a foglalkozást, aminek az életemet szentelném. Ez lett az állatorvoslás. Állatorvosként rengeteg lehetőség van: kezelhetsz állatokat klinikai állatorvosként, lehetsz kutató vagy oktathatsz is.

– *Milyen gyakori, hogy a diákok kihagynak egy vagy több évet továbbtanulás előtt? Ez általános dolog Koreában?*

– Emberfüggő szerintem. Az európai kultúrában jobban elterjedt dolog, hogy egy évet utazással, tapasztalatok szerzésével töltsenek a fiatalok az

egyetem megkezdése előtt. Akkoriban, amikor én kihagytam néhány évet, ez kevésbé volt gyakori, a családom és a barátaim nem is örültek neki. Mindenkinek el kellett magyaráznom a gondolataimat és a tervemet. Őszintén szólva nem számítottam rá, hogy ilyen hosszúra nyúlik a távollétem, de nem bántam meg, mert nagyon sokat tanultam. Jó alkalom volt arra, hogy elgondolkozzak az életemen és a jövőmön.

– *Mely országokban jártál?*

– Sok helyen voltam, például Tajvanon, Vietnámban, Malajziában, Szingapúrban, Fülöp-szigeteken, Kínában. A kedvencem Japán, ahol kilencszer voltam, közel van Koreához és nem túl drága. Imádom utazni. Idén Ausztriában, Olaszországban, Franciaországban, Görögországban jártam, és további európai országokat is tervezek meglátogatni.

– *Hogy fogadták a szüleid a döntésedet, hogy Magyarországra jössz egyetemre?*

– Bár a szüeim nem ezzel foglalkoznak, támogattak, hogy állatorvosnak tanuljak. Hosszú távú céljaim között mindig az szerepelt, hogy külföldön folytassam tanulmányaimat, és a szüeim is örültek, hogy megkaptam a „Stipendium Hungaricum” ösztöndíjat. Olyan európai állatorvosi egyetemet kerestem, ahol angolul oktatnak, így esett a választásom az ÁTE-ra.

– *Köztudott, hogy a koreai oktatás színvonala nagyon magas. Hogy látod ezt?*

– Nagyon kompetitív a környezet, a diákok keményen tanulnak. Koreában 6 évet járunk általános iskolába, majd 3 és további 3 évet középiskolába. Ezt követően választhatsz, hogy egyetemre mész vagy dolgozni. Úgy tudom, hogy a diákok több mint 70%-a tanul tovább. Tehát mondhatjuk, hogy elkötelezettek a tanulás iránt.

– *Említetted, hogy Koreában egyre többen tartanak állatokat társállat-*

ként. Meglepődve hallottam, hogy egyes kutyafajtákat tilos a közparkba vinni. Mi ennek az oka?

– Sajnos gyakran hallani híreket kutyatámadásokról. Az 5 veszélyesnek tartott kutyafajtára külön állattörvény vonatkozik, ez a tosa inu (japán masz-tiff), az amerikai pitbull terrier, az amerikai staffordshire terrier, a staffordshire bullterrier és a rottweiler. Az emberek védelme érdekében e fajták példányainak 3 hónapos koruktól fogva a póráz mellett szájkosarat kell viselniük. Biztonsági okokból nem léphetnek be bizonyos helyekre, például óvodákba, iskolákba és parkokba (a helyi szabályzattól függően). Vannak olyan gazdák, akik így sem használják a pórázt, ami súlyos balesetekhez vezethet. Úgy gondolom, hogy létfon-tosságú a gazdák megfelelő oktatása az állatok viselkedésével kapcsolatban. Amikor Magyarországra jöttem, nagyon meglepett a sok, jól képzett kutya. Még nem láttam és nem is hallottam kutyabalesetről Magyarországon. Remélem, hogy fejlődni fog a kutyaképzés infrastruktúrája Koreában, és a jövőben a balesetek száma is mérséklődik.

– *Az említett kutyafajták mind aránylag nagytestűek. Szerinted a méretük adhat okot a félelemre?*

– Igen, sokan gondolják azt, hogy a nagytestű kutyák veszélyesek. Régebben dolgoztam kutyaszitterként is, 3 border collie-t gondoztam, amik nagyon barátságosak és szeretik az embereket. Egyszer ezekkel a kutyákkal túráztam, amikor leültünk pihenni odajöttek hozzám emberek és megkértek, hogy menjünk el onnan, mondván, félnek a kutyáktól. Elszomorított ez a dolog, és a kutyákat is.

– *Magyarországon mind nagyobb az igény a kutyaiskolákra, főleg nagyvárosokban találni ilyen tanfolyamokat. Koreában ez hogy működik?*

– Vannak kutyaiskolák, de kevés és nagyon drága. Ha a kutyád visel-

kedése problémás és változtatni szeretnél rajta, akkor az sok pénzbe fog kerülni. Ezért is gondolom azt, hogy a leendő gazdáknak jobb, ha alaposan felkészülnek, mielőtt befognak egy állatot, mint ha utána kell a kialakult problémákat orvosolni. A gazdákat és a kutyákat is képezni kell, amihez megfizethető kutyaiskolák kellene.

– **Ha már a kutyákról beszélünk, egyre nagyobb a nyomás világszerte a kutyahús fogyasztásának betiltásával kapcsolatban. Nem vagyok benne biztos, hogy Dél-Koreában betiltották-e már, olvastam róla, hogy törvénymódosítások történtek ebben a témában.**

– Ó igen, ez még Koreában is érzékeny téma. A kutyahúsevést még nem tiltották be. Manapság ugyan csökken azoknak a száma, akik fogyasztják, viszont könnyű kutyalevest felszolgáló éttermeket találni. Főként az idősebb generációnál népszerű a leves nyáron, úgy tudom, hogy ennek történelmi gyökerei vannak. A rizs a koreai emberek egyik fő táplálékforrása, sokáig nehéz volt a húshoz hozzájutni. Mivel a szarvasmarhák és a sertések a gazdálkodás fontos elemei voltak, így maradt a kutyahús, mert azt viszonylag könnyen be lehetett szerezni. Akkoriban a túlélés nélkülözhetetlen forrása volt. Én személy szerint ellenzem

a kutyahús fogyasztását, ezért nemrég egy tiltakozáshoz is csatlakoztam. Egy hatalmas táblával vonultam a parlamenthez, amelyre az volt írva: "Hagyd abba a kutyahúsevést!". Jó lenne, ha az emberek a jövőben nem ennének kutyahúst.

– **Most kezded a harmadik évet, ezért lehet, hogy még korai a jövőbeli terveiről kérdezni. Van olyan terület, amelyre összpontosítani szeretnél?**

– Leginkább a kérődzők és a kisállatok érdekelnek, de ahogy a tanáraink tanácsolták, megvárom a negyedik év végét, hogy több tapasztalatot szerezzek. A nyári gyakorlataimat is úgy tervezem, hogy különböző állatfajtákkal tudjak foglalkozni. Nem vagyok biztos benne, hogy egyetem után visszamegyek Koreába. Persze a családom miatt visszamennék, de az országom annyira kompetitív, az állatorvosi területen is. Belefáradtam a folyamatos versengésbe. Nagy vágyam, hogy az Egyesült Államokban dolgozzak, valamilyen speciális területen.

– **Beszélgetésünk során már többször is említetted a túlzott versengést. Ez ilyen komoly probléma Dél-Koreában?**

– Otthon más a rendszer. Itt, ha 90%-os vizsgát írsz akkor 5-öst kapsz, nem kell versenyezned a csoporttársaidal. Mindenki megkaphatja az 5-öst, ha 90% felett teljesít. A koreai osztályozá-

si rendszer azonban relatív értékelésen alapul. A középiskolában az osztályozás 9-es skálával történik (1-9). Tehát, ha az összes osztálytársad teljesítményéhez viszonyítva a legmagasabb 4%-ot ér el, akkor kapsz 1-est, ami a legjobb jegy. 2-es akkor kapsz, ha a legjobb 4-11%-ban érsz el eredményt, 3-ast, ha a legjobb 11-23% között vagy és így tovább. Én egy olyan gimnáziumba jártam, ahol kevesen voltunk egy osztályban, így csak 2-3 fő (4%) tudta megszerezni a legjobb jegyet. Mentálisan nagyon kimerítő volt, mert sosem tudtad, hogy mennyi tanulás elég ehhez. A középiskolában általában este 10-ig tanulunk, és gyakran éreztük azt, hogy ez nem elég. Talán ez a rendszer az egyik oka annak, hogy óriási stressz nehezedik a diákokra az iskola alatt.

– **Említetted, hogy az anatómia a kedvenc tantárgyad, van esetleg kedvenc tanárod?**

– **Dr. Szalay Ferenc** professzor, az anatómia tanárom a kedvencem, ő ösztönöz arra, hogy többet és többet tanuljak. Az anatómia fontos és nehéz tárgy. Tanulás közben gyakran készítettem listát a kérdésekről, amik felmerültek bennem és hetente konzultáltunk. Emlékszem, az előző félévben volt egy 4 órás előadásunk, ami este 7 körül ért véget. Láttam, hogy a professzor nagyon kimerült (én is az voltam), de még egy órán keresztül maradt, hogy végig tudjunk menni minden kérdésen. Elképesztő tudással rendelkezik és élvezetessé tudja tenni az előadásokat. Ezúton is köszönöm a fáradozását.

– **Most, ha van egy kis szabadidőd, mit csinálsz?**

– Budapest népszerű úticél, sok koreai diák tanul itt, de vannak barátaim más országokból is. Ha tehetem, velük töltöm az időt, átvívjuk egymást és főzünk valamit (imádom a gulyáslevest, meg is próbáltam elkészíteni és egész jó lett). Most, hogy a Covid miatti korlátozások megszűntek, sok rendezvény van az egyetemen, idén EQUUS bulikra is elmentem. Remélem, a következő szemeszterben még több egyetemi rendezvényhez csatlakozhatok.

Interview with third-year student Yuri Oh

Great decisions take time

Life is a series of decisions we make, and depending on our choice, we will live with the consequences. At the end of high school, some students will have definite ideas about their future career, while many others will have no idea at all. The load of this big decision can be overwhelming. Taking a gap year (or more) can give you the time to think about what your passion in life really is. Travelling around the world, volunteering, making new friends can serve you well during your time at university and also make it easier to obtain a career after graduation. At the end of high school Yuri Oh made a decision which was not usual at that time. Let's see how it turned out!

ALEXANDRA BULEJKA

– I came from Seoul, South Korea, I am 25 years old and starting my 3rd year at the university. Growing up in Seoul, which is an urbanized area, I did have less experience with pets. Although the number of people who keep pets as companion animals is increasing nowadays. I always dreamed about having a job that I love and I can practice regardless of the place. After finishing high school, I took 3-4 gap years to find what I want to devote myself to. It is veterinary medicine. As a vet, you have a lot of opportunities: you can treat animals as a clinical veterinarian, be a researcher or a professor.

– **How often do people take gap years as you did? Is it common in Korea?**

– Well, it depends on the person. In the European culture, it is common thing that you take a year to gain some experience on your own and travel the world. When I took a couple of years, it was less common, so my family and friends did not like it. I needed to explain my thoughts and plans to everyone. Honestly, I did not expect it to

be this long. However, I don't regret it, I learned a lot. It was a good opportunity to think about my life and the future.

– **Which countries did you visit?**

– I had been to many countries like Taiwan, Vietnam, Malaysia, Singapore, Philippines, China...etc. My favourite destination was Japan. I've been there 9 times, from Korea it is close and not too expensive. I am crazy about travelling. This year I have been to Austria, Italy, France, Greece and I am thinking about travelling to more European countries.

– **What about your parents? How did they react to your plan to study in Hungary?**

– Although neither of my parents have anything to do with medicine, they were very supportive. Studying abroad was my long-term goal and they were happy that I got the Stipendium Hungaricum scholarship and got accepted to UVMB. I found the scholarship while I was searching

for European vet schools where I can study in English.

– **It is known that the standard of Korean education is really high. How do you see this?**

– It is very competitive and students are working hard. In Korea, they spend 6 years in elementary school, 3 years in middle school and 3 years in high school. After that, they can choose to go to university or go to work. From what I've heard, more than 70% of the students choose to continue studying at universities. So I can say they are enthusiastic about studying.

– **You mentioned that more and more people keep animals in Korea, mainly dogs. I was surprised to hear that some breeds are banned from public parks. Why is that?**

– Unfortunately, you can hear about dog attacks quite frequently. There is an animal safety law about the potentially dangerous 5 dog breeds, Tosa inu (dog), American pit bull terrier, American Staffordshire terrier, Staffordshire bull terrier and Rottweiler, to protect people. In addition to being kept on leash, these 5 breeds must wear muzzles from when they are 3 months old. They are not allowed to enter some places such as kindergartens, schools and parks (depending on bylaws) for safety measures. Some people take off the leash anyways which can lead to serious dog accidents. I think educating the owners about their pets' behaviour is essential. When I got here to Budapest, I was surprised that there are many well-trained dogs. I haven't seen or heard of dog accidents in Hungary yet. I hope the infrastructure of dog training in Korea develops and can lead to a reduction in accidents in the future.

– **All of the breeds you mentioned have quite large bodies. Do people feel intimidated by these dogs because of their size?**

– Yes, some people think that big dogs

are dangerous. I used to work as a pet sitter before I came here. I took care of 3 border collies, which were very friendly and loved people. Once I was hiking with these dogs and I sat down on a bench at the very corner. Then suddenly people came to me and asked us to leave for another place because they were afraid of the dogs. It made me sad and the dogs felt the same way.

– In Hungary, there are a lot of places which offer dog training courses. Do you have something similar?

– Yes, we do, but only a few and they are very expensive. If your dog shows problematic behaviour and you want to fix it, it costs you a lot of money. I think it is better to gain knowledge about animals beforehand than try to fix their problematic behaviour. Also, we need to educate both the owners

in Korea. Eating dog meat has not been banned yet. There is a decrease in the number of people who eat dog meat nowadays, however, you can find dog soup restaurants easily. Still, the older generation wants to have soup during the summertime, as far as I know, it has historical roots. Rice is a major ingredient for Korean people, it was very difficult to have meat on the table. Since cows and pigs were important sources for farming, it was difficult to find good protein sources. People chose to have dog meat because it was relatively easier to get than beef. So back then it was an inevitable source of survival.

As I'm against the consumption of dog meat, recently I joined a protest. Walked to the parliament with huge signs "Stop eating dog meat!". I wish that in the future people stop eating dog meat.

– You are starting your 3rd year, so it might be a bit early to ask about your future plans. Is there any special area you would like to focus on?

– I am interested in ruminants and small animals, but they say I should wait until 4th grade to get more experience. I would like to use my summer practices to gain more experience in different species of animals. I am not sure that I will go back to Korea after I graduate. Of course, I would love to go back to my family, but my

– Studying is different back home. Here if you pass an exam with 90% you get a 5 and you do not have to compete with your classmates. Everyone can get a 5 if they perform over 90%. However, the grading system is based on a relative evaluation in Korea. There are 9 different grades (1 ~ 9) in high school. For example, if you get in the highest 4% score of all your classmates, you will get grade 1, which is the highest mark you can get. You get a 2 if you get a result in the top 4-11%, you get a 3 if you get a result in the top 11-23% and so on. I went to a high school with small classes where only 2-3 people (4%) could get the top mark. It was mentally exhausting because you never knew how much studying was enough to get the mark you wanted. In my high school, we usually studied till 10 PM and we felt it was not enough. Maybe this system is the reason why academic stress affects students too much.

– You mentioned anatomy was your favourite subject, do you have a favourite teacher?

– Professor Ferenc Szalay, my anatomy teacher, is my favourite. He encourages students to learn more and more. Anatomy is an important and tough subject, while I studied I usually made a long list of questions and then visited him every week. I remember that last semester we had a 4-hour long lecture and we finished around 7 PM. I could see that he was very exhausted (I was too) but he stayed for an additional hour so we could go through all of my questions. His knowledge is amazing. He made the lectures very enjoyable. I would like to thank him for all of his efforts.

– Now if you have some free time, what do you do?

– Since Budapest is a popular destination, lots of Koreans study here, but I have friends from other countries as well. I like to spend time with them, invite each other over and cook something (I love gulyás soup, I even tried to make it and it turned out good). Now that COVID is not that serious we can have lots of student activities at the uni, I had the chance to go to EQUUS parties this year. Hope I can join more events next semester.

and the animals by establishing more affordable dog schools.

– Talking about dogs, there is global pressure to stop eating dog meat. I am not sure if it is banned in South Korea, I read that there were changes in the law related to this topic.

– Oh yeah, it is a sensitive topic even

country is so competitive and I am tired of competing all the time. I would like to work and join specialist courses in the U.S.

– Competition is something that you mentioned several times during our talk. Is it a serious issue in South Korea?

The UVMB feeling

When it comes to the University's ceremonial semester opening, I'm always deeply touched by the moments reflecting on our traditions and togetherness. Freshers can get their veterinary

student lab coats in the corridor leading to the hall. In my eyes, what happens in this small area serves as an allegory of future vets suiting up for their profession. Marked with the University's logo, this white outfit usually lasts until the end of the studies, according to the more senior students at least.

In one side of the hall, you can see the vets who graduated 50-60-65-70 years ago. Accompanied by their relatives, they are gathering to collect their jubilee diplomas they so richly deserve. They are chatting and recalling their fond memories of a lifetime spent wearing the vet's coat. One of the most touching events is the presentation of the "colour diplomas", which always takes place before the freshers' oath.

This year a new category is added to the list of jubilee diplomas: the golden certificate of veterinary specialists. The first one is handed to senior veterinary officer **Dr. József Nóta** just a few

minutes after he is presented his iron diploma. The upcoming years will see a growing list of recipients of the veterinary specialist golden diploma, but the first presentation symbolizes a special continuity as well. Professor Emeritus Dr. Gyula Lami, who was a founder of the veterinary specialist training programme, just received his diamond diploma last year. Unfortunately, we had to publish our eulogy to him in this issue. From now on, every

year-opening ceremony will remember him as the professor who tied the old flag's ribbon to the University's new banner in 2016, as well as the educator who, together with former Rector Dr. Ferenc Kovács, initiated the

specialist training programmes that are now conducted in a growing number of areas.

"Every road runs in a circle", as it is sung by the rock band Republic. Minutes, hours, days, months and years run in circles, just as the Moon and the Earth revolve around the Sun. The list goes on and on. The circle of life is reflected on the cover pages of our quarterly magazine's issues released in the four seasons. Fitting with this theme, the semester-opening ceremonies feature Bánk's aria from Erkel's "Bánk Bán" opera, so the first-year students could listen to it at least once. (The circle will be complete when they will hopefully enjoy it again in 55-60 years, as it is played in their honour.)

Having these traditions doesn't at all mean that students live their years at István Street in a rigid system. Such festivities as the Students' Concert, the Equus Days in the spring and the Barbecue or the Marek Days in the

fall enrich our University's celebrations.

The framework and the content of University life together make up the UVMB feeling, which fourth-year student **Franciska Barnácz** described in her interview for our magazine like this: "The first feeling that comes to my mind is safety. That's what emanates from the university's atmosphere." This safety is a force that we must always strive to keep.

Gusztáv Balázs

Interview with UVMB's Director of Finance Bernadett Bendik

„I like working in a team”

Our University's new finance director has a future-forward, strategic mindset and considers stability and reliability as the most important values in terms of business management. In Univet's interview, Bernadett Bendik talks about how UVMB's leadership strives to ensure a rock solid operation not just for the next six years but the upcoming two decades as well. She's confident that the University will be able to guarantee job security for its employees despite the high inflation and the likely economic recession. Here's an extract of our interview with her.

GUSZTÁV BALÁZS

– **What does it take to become a good economist?**

– I think economics is just “common sense”. What you basically need is logic. I know two kinds of economists. The first is an executor, the second is a strategist. I consider myself the latter. I can quickly understand the correlations and usually sense the right direction.

– **When did you find out you had a knack for strategy?**

– My career took off on a lucky start early on; I could begin working as an immediate associate to the chief administration officer of AB Aegon insurance company. I learnt a lot from him about strategic planning and management. He involved me in whatever he could and taught me. That's why it was so hard for me to change, but it was necessary to join Ernst&Young's team to grow professionally. There I had a chance to be surrounded by young and ambitious colleagues. Working 12-14 hours a day, we gained a lot of knowledge about every area of business. One day I was evaluating a landmine factory, the next day I was

involved in making business plans for the Paks Nuclear Plant. I think you can learn the basics of finance, such as accounting and calculation at school, but the rest, such as systems thinking and attitudes come from the practice of your professional life, for which I gained a lot of experience from my time at E&Y. From small enterprises to large corporations, we worked everywhere in biweekly or monthly shifts. So I attained a lot of practical, applicable knowledge in these five years. It was a very different education process than the usual economist career where you climb the corporate ladder within the same company. I am not position-focused, anyway. I am much more interested

in the challenge itself. On the other hand, I'm also the loyal type. After my E&Y years, my former boss called me back to work with him on the renewal of a public utility company. It was a huge challenge for me as well. I learnt a lot and my colleagues and I could close many successful years.

– **How did you integrate into the life of a university where nearly all decision makers are veterinarians?**

– In the first quarter, perhaps not many people thought that a woman would become a long-term head of finance management at the university. It was a new area for me, but I love learning and I strive for efficient operation, which sometimes involves a kind of communication that is perhaps more direct and outspoken than usual. I like to call things as they are, because it speeds up the decision

"I work for success, but not for individual, self-serving purposes. It's the success of the community, the University that matters to me."

making processes. I have no other boss than the Rector, who is an excellent strategist. I work under his management. Although our professions are different, we have the same long-term thinking, so I believe we can work together in harmony. My colleagues and I are responsible to provide support and a stable basis for education, research and clinical work in line with the needs of the particular area. With that in mind, we strive to make decision-making processes more simple and logical in the given legal environment. I often emphasize that finance is a supporting area, so our operation is considered good when there's not much to see and hear about our work. By the way, this is very much congruent with my personality.

Our other task is to provide decision support materials for the Rector. This

solely consists of our presentations with regard to the potential business and financial consequences of a decision. The final decision is always made by the Rector based on the research, science and business aspects. I work for success, but not for individual, self-serving purposes. It's the success of the community, the University that matters to me.

– **What changes does the foundation-based operation model bring into business management?**

– It offers a lot more independence and more opportunities, which come with more responsibility as well. I've been here since 1st January 2021, and I consider the first year very successful. Together with the Rector, we gave the highest priority to the University's overall goals. Thanks to the seven-year financing agreement we signed with the Ministry of Innovation and Technology, we have better opportunities in terms of education and research as well. As a result of our negotiations, the agreement with the Ministry stipulates that the University

receives a specific state subsidy for each Hungarian student that is equivalent to the tuition fee paid by the students enrolled in the English and German programme. That has never happened before! Partly because of this achievement, we were able to raise wages significantly and introduce certain welfare measures that no other universities could implement to the same extent. On the other hand, we've been keeping the budget under strict control, because development projects cannot be carried out without financial stability.

– **How does it feel to be a University citizen?**

– I've usually been able to integrate into all of my workplaces. So far there's been only one place where I couldn't identify with the organizational culture and values, but it became clear very soon.

On the whole, I love working here. I am motivated and inspired by good challenges. My husband says my job has won me over, because I'm still occupied with my workplace tasks at

home. I feel the University is my second home. When I have a meeting, I usually go to the offices of the people I am to meet. While I walk across the park, my mind is refreshed. I marvel at the magnolias and feel lucky. I hope that our buildings will soon become just as attractive on the inside as the Campus' appearance and environment is on the outside, because if instructors and researchers can work in the environment and with the equipment they need, their work will not only be more pleasant, but more efficient and prolific as well. The other reason I prefer to hold my meetings in my partners' offices is because it allows me to talk with people I otherwise rarely meet in my daily work. The University is really a big family, and I like working in a team that includes everyone, so I consider everyone's opinions and comments important, because they are the ones who know their area the best. Hierarchy is important in any decision making process, but you need honest feedback to make good decisions.

Interview with fourth-year student Franciska Barnácz

„The University's atmosphere emanates safety”

The youngest of three sisters, fourth-year student Franciska Barnácz came to our University from a farming family. She knows her homeland Nyíradony and its area quite well. She utilizes her growing veterinary knowledge in taking care of their flock of “Racka” sheep. As a people person, she partakes in the organization of freshers' camps and Equus Days, too. After obtaining her degree, she's planning to practice in her home town where even the residents of the main street keep animals in their yards. Here's an extract of our interview with her.

GUSZTÁV BALÁZS

– **How long does the Barnácz family history date back?**

– We've traced back our family tree to the 1700s. Our ancestors moved to

Nyíradony from Nagykálló. Over time, the family branched into two lines, the black Barnácz and my ancestors, the blond or blondie Barnácz...

– ... **Who are involved in farming today.**

– My parents have an agricultural company. They are involved in field crop production, contract work, drying, consulting, pesticide and seed trade. My father is an agricultural and plant protection engineer. He studied in Szarvas and then in Debrecen. My mother has an arts major, but she's been working in our company since the farm was built. My sister Fanni is an agricultural engineer, she's doing her MSc in agricultural economics. My other sister Fruzsina is a horticulturist and phytopathologist they both work in the family business.

– **No animal husbandry in the family profile?**

– We have Racka sheep, whose primary “job” is to prevent any vegetation overgrowth on the farm. These sheep are not known for their meat yield, but their high-quality mutton is nourishing and delicious. They are excellent for our purposes, they are highly resistant.

– **How many animals do you have?**

– Usually around fifty, but, a bit out of the ordinary, we have just had nine lambs born on the farm. This is a rare thing that we may perhaps have had only once before, because Racka sheep lamb in the winter and early spring. Sheep experts told us that they went into aseasonal oestrus due to the good conditions.

– **How did you come to the idea that**

you will become a veterinarian?

– I made the choice back when I was very little. I often stayed at my maternal grandmother's, who had a lot of animals, like poultry and dogs in her back yard. I have always felt a bond with animals, and I got a chicken there to take care of. We got so used to each other that we even played on the swing together with Sergeant Pityke, as I named him after a famous Hungarian cartoon character.

– Was it easy for you to get into the university?

– The two advanced level secondary school leaving exams were a tough test. On the other hand, I consider myself lucky because I had known which school I wanted to attend for a long time, so I started preparing quite early. I put a lot of effort into it, I studied a lot and I managed to get in on my first attempt.

– How did your family and friends react to you studying to be a vet?

– Everybody's very happy about it. Despite our town being relatively big, we have only one vet, unfortunately, and even he doesn't live in Nyíradony anymore. He has office hours during the day only. So, they are looking forward to me coming back home.

– What hardships have you experienced in your studies so far?

– I had the hardest ever exam period in the last semester. I think it was because this was my first contact exam period after the Covid pandemic, and it caught me a bit unprepared. I found the pharmacology comprehensive exam to be quite difficult.

– Which area of veterinary medicine are you the most interested in?

– Mixed practice. I love small animals but I don't want to work with them exclusively. I am attracted to farm work and I'm especially interested in ruminants.

– Are you planning to work in veterinary care primarily?

– Yes, I want to run a practice. I might also try working as an official veterinarian, because I think it would be the best way to learn the administrative tasks. I actually get

some insight into the world of subsidies and refunds through observing my father's and my sister's consulting work. I think it's very important for veterinarians to be well-versed in these things, especially if they work as attending vets or provide care for livestock, because many owners are unaware of the subsidies the state might give them in terms of certain vaccines and examinations.

– What was your greatest experience as a university student?

– The Equus Days in the previous semester. We had had two of these events cancelled due to the pandemic, so it was a fun experience when I could finally go. I had a great time.

– Speaking at the semester opening ceremony, the Rector quoted a line from **Noémi Madarász'** freshers' camp invitation to emphasize how the organizers wanted to help first-year students to get the UVMB feeling. How would you characterize the UVMB feeling?

– The first feeling that comes to my mind is safety. That's what emanates from the university's atmosphere. People are kind and smiling, I don't feel the frustration, impersonality and alienation that my friends talk about at other universities.

– What are your tasks in the student council?

– I work as an organizer. Last summer I was involved in the organization of two freshers' camps. My most serious

and biggest job for the Student Council was last year's freshers' ball, just like this year's event.

– How do you like to spend your free time?

– If the dorm room is untidy or dirty, and I have a little spare time, I'm willing to clean up. I like cleanliness. I feel good doing sports, too. I played volleyball in the team of Svetits Grammar School in Debrecen, and I carried on with this sport at the University as well. Nowadays I go to a gym, because I need the activity, but I haven't given up on volleyball either.

– What are your long-term goals?

– First of all, I want to finish my paper for the Student Research Society. Under the guidance of my theme supervisor, **Dr. Ádám Kerek**, I run antibiotic resistance tests on chicken samples. This work is conducted as part of a comprehensive national survey. The samples come from three poultry farms in each of the seven regions of Hungary. Smearing the samples on a culture media, we isolate bacteria and determine their resistance. Later on we are going to test samples from slaughterhouses, butcher's shops and waste water as well.

After I obtain my degree, I want to marry and have a family. As far as my career is concerned, I want to work with a veterinarian who can teach me a lot, because it will be a great help for a successful practice.

